

НАШ ПРАПОР НЕ БІЛИЙ, А СИНЬО-ЖОВТИЙ

В інтерв'ю швейцарській телерадіокомпанії Папа Римський Франциск заявив, що Україна "повинна мати відвагу підняти білий прапор" та почати переговори з росією.

Голову католицької церкви інтерв'юєр Лоренцо Букелла запитус: "В Україні є ті, хто закликає до мужності здатися,

показати білий прапор. Але інші кажуть, що це легітимізує найсильніших. Що ви думаєте?"

"Це одна з інтерпретацій. Але я вважаю, що сильнішим буде той, хто дивиться на ситуацію, думає про людей, має сміливість підняти білий прапор і вести переговори. Слово "переговори" — сміливе сло-

во. Коли ви бачите, що зазнали поразки, що справи йдуть не дуже добре, вам потрібно мати сміливість вести переговори", — сказав Папа Франциск.

На думку голови Ватикану, переговори мають відбуватися за допомогою міжнародних держав.

➔ Наш прапор... стр. 2

ФІЛЬМ «20 ДНІВ У МАРІУПОЛІ» ОТРИМАВ ОСКАР

Більше на стр. 8

НОВИЙ ГЕНЕРАЛЬНИЙ КОНСУЛ УКРАЇНИ У ТОРОНТО

Колишній речник Міністерства закордонних справ України Олег Ніколенко повідомив, що його призначено генеральним консулом у Торонто (Канада).

"Новий розділ. Нова відповідальність. Нові можливості просувати інтереси України та українців і наближати пе-

ремогу. Дякую міністру Дмитру Кулебі та Президенту України Володимиру Зеленському за довіру", — зазначив він.

Фото:
Facebook/oleg.nikolenko

За Інною Літвин,
«Кореспондент»

КАНАДА ВИПУСТИЛА СРІБНУ МОНЕТУ У ФОРМІ УКРАЇНСЬКОЇ ПИСАНКИ

Королівський канадський монетний двір випустив унікальну срібну монету у формі української писанки. Дизайнеркою стала художниця Таня Микитюк

Про це йдеться у відомстві.

Зазначається, що гроші, отримані від продажу золотих і срібних писанок, будуть передані до Української гуманітарної акції. Монета викарбувана із 31,82 грама срібла 99,99% проби та має номінал у 20 канадських доларів. Її загальний наклад склав 8,500 штук і був швидко розпроданий.

На реверсі монети нанесені кольорові візерунки від художниці Тані Микитюк, канадки українського походження у другому поколінні. На аверсі — профіль королеви Єлизавети II.

"У 2024 році цей оригінальний дизайн писанки представляє поєднання кольорів, які рідко можна побачити в традиційному дизайні, із зеленими та фіолетовими (і тонким сріблом) елементами дизайну на чорному фоні", — йдеться у повідомленні.

Фото: Колаж «Еспресо»
«Еспресо»

НОВИЙ ПОСОЛ УКРАЇНИ В СПОЛУЧЕНОМУ КОРОЛІВСТВІ

У четвер, 7 березня 2024 року, Президент України погодив кандидатуру Валерія Залужного на посаду Надзвичайного і Повноважного Посла України в Сполученому Королівстві Великої Британії та Північної Ірландії. Міністерство закордонних справ України спрямувало британській стороні відповідний запит на погодження.

Валерій Залужний до призначення послом пройшов ВЛК — його визнали непридатним

Генерал Валерій Залужний перед призначенням послом у Великій Британії пройшов військово-лікарську комісію (ВЛК), і його визнали непридатним для служби в армії. Про це 9 березня, заявляє видання «ZN.UA» з посиланням на джерела.

Фото: «ТСН»

НАШ ПРАПОР НЕ БІЛИЙ, А СИНЬО-ЖОВТИЙ

➔ Закінчення з стор. 1

"Можна відчувати сором, але скільки загиблими закінчиться ця війна? Потрібно вести переговори вчасно, знайти країну, яка може бути посередником", — сказав Папа Римський, згадавши Туреччину серед таких країн.

У Ватикані пояснили скандальну заяву понтифіка

Директор пресової служби Ватикану Маттео Бруні, прокоментував інтерв'ю понтифіка, у якому він порадив Україні мати "відвагу білого прапора", передає "Vatican News".

"Папа вживає термін "білий прапор" і у відповідь використовує запропонований інтерв'юером образ, щоб позначити ним припинення військових дій, перемир'я, досягнуте завдяки відвазі переговорів. В іншому місці інтерв'ю, говорячи про іншу конфліктну ситуацію, але маючи на увазі будь-яку військову ситуацію, Папа чітко заявив: "Переговори ніколи не є капітуляцією", — сказав Бруні.

У пресслужбі Ватикану підсумували, що слова Папи про "білий прапор", взяті з вислову, запропонованого інтерв'юером.

Володимир Зеленський відповів Понтифіку на слова про "білий прапор":

«Російські окупанти та катівні не йдуть далі Європою лише тому, що їх стримують українці й українки зі зброєю в руках та під синьо-жовтим прапором. В Україні багато було колись білих стін будинків і церков, які зараз обпалені та розбиті російськими снарядами.

...Коли російське зло 24 лютого розпочало цю війну, усі українці стали на захист. Християни, мусульмани, юдеї — всі. І я дякую кожному українському капелану, які — з армією, в Силах оборони. Там, на передовій. Ось що таке церква — з людьми. А

не за дві з половиною тисячі кілометрів — деє там займатись віртуальним посередництвом між тим, хто хоче жити, і тим, хто хоче тебе знищити», — сказав Президент України

«Наш прапор — синьо-жовтий»

Міністр закордонних справ Дмитро Кулеба відповів Папі Римському Франциску після його заяв про те, що Україна повинна мати відвагу "білого прапора", і вести переговори:

«Найсильніший той, хто у битві добра зі злом стає на бік добра, а не намагається зрівняти їх, назвавши це «переговорами».

Що стосується білого прапора, то з історії першої половини XX століття нам відома ця стратегія Ватикану. Закликаю не повторювати історичних помилок і послідовно підтримувати Україну та її народ у справедливій боротьбі за власне життя.

Наш прапор — синьо-жовтий. Під ним ми живемо, помираємо та перемагаємо. Ми не піднімаємо інших прапорів.

Ми вдячні Його Святості Папі Франциску за постійні молитви за мир і продовжуємо сподіватися, що після двох років нищівної війни в серці Європи він знайде можливість здійснити Апостольський візит в Україну, щоб підтримати понад мільйон українців-католиків, понад п'ять мільйонів греко-католиків, усіх християн і всіх українців.

У Бундестазі обурились заявою Папи про Україну

Депутати від німецької урядової коаліції Марі-Агнес Штрак-Ціммерманн від Вільних демократів та Катрін Герінг-Екардт від Зелених розкрили заяву Папи Римського Франциска, що Україні слід мати "відвагу білого прапора" і вести переговори, повідомляє "DPA".

"Перш ніж українські жертви піднімуть білий прапор, Папа Римський

повинен голосно та безпомилково закликати жорстоких російських злочинців зняти свій піратський прапор — символ смерті й сатани", — заявила інтерв'ю газети "Funke Mediengruppe" Марі-Агнес Штрак-Ціммерманн.

Голова комітету з питань оборони Бундестагу також риторично зазначила, що Папа не критикував патріарха рпц кіріла.

"І чому, в ім'я Бога, він не засуджує словесні підбурювання до вбивства кіріла, голови російської православної церкви та колишнього агента КДБ, по відношенню до українського народу?" — запитала вона.

Штрак-Ціммерманн додала, що їй, "як католичці, соромно, що він утримується від цього".

Водночас Катрін Герінг-Екардт в інтерв'ю RND зауважила, що ніхто не хоче миру більше, ніж Україна, додавши, що саме російський диктатор владімір путін може допомогти досягти миру.

"Саме путін може негайно припинити війну та страждання, а не Україна. Той, хто вимагає, щоб Україна просто здалася, віддає агресору те, що він незаконно відібрав, і таким чином погоджується на знищення України", — резюмувала вона.

Президент Латвії прокоментував висловлювання Папи:

«Мій вислів недільного ранку: не можна капітулювати перед злом, треба боротися з ним і перемагати його, щоб зло підняло білий прапор і капітулювало», — написав президент Латвії.

Голова МЗС Польщі Радослав Сікорський відреагував на слова Папи:

«Як щодо того, щоб для балансу закликати путіна набратися мужності й вивести свою армію з України?» — запитав міністр.

Посол України при Святому

Престолі незабаром зустрінеться з Папою

«Звертатися варто не до України, а до росії. Україна — жертва. Україна не може в жодному випадку прийняти модель підняття білого прапора — бо це питання життя і смерті.

...наша держава постійно працює над запрошенням Папи Римського до України, а нещодавні заяви виражають не позицію Ватикану, а особисті погляди Папи», — сказав Андрій Юраш.

кремль відреагував на слова Папи щодо України

росія "з розумінням" ставиться до висловлювань Папи Римського Франциска про переговори для завершення війни в Україні. Таку заяву зробив речник кремля дмітрій пєсков 11 березня.

"Загалом ту думку, яку він висловив, звичайно, цілком можна зрозуміти. Він висловлювався за переговори. Ви знаєте, що і наш президент неодноразово говорив про нашу готовність і відкритість вирішувати наші проблеми шляхом переговорів. І це краще", — сказав він.

пєсков поскаржився на "київський режим", який, за його словами, "не допускає можливості ведення будь-яких переговорів".

Речник Кремля припустив, що подібна позиція України підживлюється заявами "багатьох європейських країн, які й надалі роблять все для того, щоб приректи росію на неминучу, як вони вважають, стратегічну поразку".

"Це глибока помилка і події, в першу чергу, на полі бою, найяскравішим чином про це свідчать", — зазначив Пєсков, забувши сказати, що росія не може перемогти Україну вже більше двох років, а просування її окупаційної армії є незначним і супроводжується величезними втратами.

(«ГУ» за матеріалами преси з України)

ЗАЯВА ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ РАДИ ЦЕРКОВ І РЕЛІГІЙНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

Ми, члени Всеукраїнської Ради Церков і релігійних організацій, чий вірні, які боронять сьогодні свободу і саме життя на передовій, змагаються за людську гідність і майбутнє вільного світу на фронті і в тилу, категорично заявляємо, що ніхто і ніколи не примусить наш народ капітулювати.

Україна стикає кров'ю, але стоїть за Правду, за право бути самою собою. Стоїть мужньо і непереборно. І якби вона капітулювала, то Європа, можливо увесь світ відразу відчули би це. Відчули би і здригнулися. Бо — це повторення злочинів Бучі й Ірпеня, це подальші руйнування міст і сіл, причому майже напевно — не

ВРЦіРО

Всеукраїнська Рада Церков і релігійних організацій

жени. За порозуміння між народами і зцілення ран, нанесених війною. Але, здатися на милість цього ворога — це не про мир. Це про перемогу рабства над свободою, мороку над світлом, про зверхність права сильного над силою права. Ми це гірко і неодноразово досвідчили впродовж минулих століть.

Капітулювати перед торжествуючим злом рівнозначно крахові загальнонародного задуму про справедливість, зрадою фундаментальних настанов, заповіданих нам у великих духовних традиціях.

Тому ми благословляємо і благословлятимемо наших вірних на захист своєї країни, молитимемося за Перемогу над ворогом і справедливий мир, простягатимемо руку всім людям доброї волі, які підтримують Україну в цей вирішальний час. Ми віримо і знаємо, що ніколи не залишимося у цьому наодинці.

«Бо Господь любить справедливий суд і вірних Йому не покине. Вони будуть збережені навіки» (Пс.36:28).

Всеукраїнська Рада Церков і Релігійних Організацій

ДОСВІД ВІЙНИ В УКРАЇНІ ПОСИЛЮЄ НАТО

Сполучені Штати та інші країни-союзниці по Північноатлантичному альянсу отримують досвід з російсько-української війни, що дозволяє державам-членам НАТО не тільки оновлювати власні озброєння, але й робити висновки з актуального ведення бойових дій.

Старша радниця Атлантичної ради Дебра Кейген під час засідання дискусійного майданчика вказала, що поставки озброєнь з боку Заходу в Україну лише дозволять посилити власні армії країнам-членам НАТО: — Припиніть скаржитися, що потрібно надавати Україні власні запаси. Ви ж замініте ці запаси новітніми системами, які є більш сучасними, ефективнішими, кращими та більш здатними протистояти росії та Китаєві. Тому що ви засвоїли уроки з України, — каже вона.

За її словами, та зброя, яку раніше тестували виключно на військових полігонах, зараз показує себе не так добре, як очікувалось.

Також, каже Кейген, уроки російсько-української війни зроблять “наші війська стануть найсучаснішими та найефективнішими на планеті — через те, чого ми навчилися в Україні”.

Вона навела приклад, що згідно із цими уроками Сполучені Штати вже переглянули підходи до реформування чисельності військ, змінили точку зору на різні системи озброєння, а також з’ясували, як протидіяти різноманітним перешкодам.

— Думаю, ми повинні припинити припускати, що у нас є всі відповіді на те, як Україна повинна вести цю війну. Ми, як правило, навчаємо інших, базуючись на останній війні, в якій ми воювали. І тому я б сказала, що багато з того, що ми надали Україні, не обов’язково відповідає тому, що насправді відбувається в Україні сьогодні, — каже Дебра Кейген.

Експертка визнає, що результати, які отримують українські війська з досвіду західних країн, “не є чудовими”, а тому Заходу потрібно відійти від настанов і робити свої висновки з цієї війни.

Своєю чергою колишній командувач об’єднаних збройних сил НАТО в Європі, генерал Веслі Кларк каже, що як офіційному Києву, так і Вашингтону, важливо дотримуватись військових доктрин та зберігати життя людей.

— Для нас навчання надзвичайно важливі, тому що ухвалення рішень невеликими підрозділами має велике значення в бою. І ми маємо фундаментальну віру в солдатів. Для росії її солдати — як кулі, яких вони, не шкодуючи кидають в бій. Ми ж цього не робимо. Ми цінуємо наших воїнів, — пояснює він.

За його словами, окрім важливості надання Україні необхідних озброєнь, не меншої уваги заслуговує розробка “концепції перемоги”.

Генерал Філіп Брідлав, який раніше був командувачем Військово-повітряних сил США, сказав, що перевага України у повітрі є “завданням номер один”, аби налагодити маневрову війну.

— Ми цього не зробили для України. Ми не дали Україні того, що їй потрібно для встановлення переваги в повітрі на полі бою. Ми навіть близько до цього не підійшли. І тому, коли ми починаємо критично ставитися до того, як Україна веде війну, нам потрібно подивитися на те, чи ми самі достатньо зробили для того, щоб підготувати їх робити те, що ми від них очікуємо, вести війну так, як це робив би Захід, — вважає він.

Брідлав, який також був колишнім верховним командувачем силами НАТО в Європі, каже, що Сполучені Штати Америки та союзники по Альянсу припуститися помилки, коли озвучили свої страхи перед росією.

— Ми сказали їм, чого ми боїмося. Ми сказали, що зробимо все можливе, щоб уникнути ескалації та щоб уникнути ядерної війни. Це була помилка. Я не кажу, що ми не хочемо, щоб це сталося. Але, вважаю, було помилкою поспішити сказати росії, чого ми боїмося. Зараз бачимо, що вони регулярно “повертають” нам і нагадують про ядерну зброю, — каже він.

Своєю чергою Веслі Кларк застеріг Вашингтон, що росія сьогодні має стратегічну ядерну перевагу.

— Ми надто довго працювали над нашим ядерним стримуванням. І ми стикаємося з тим, що перебуваємо в новій ері. Коли ми припинили роботу над нейтронною бомбою, вони продовжили, тому у них є ядерна зброя четвертого покоління. Вони мають гіперзвукові ракети, захищені плазмовим екраном, які не відображаються на радарях. У них є орбітальні бомби, які ви не помітите на радарі. Вони можуть налетіти на нас з боку Мексики, — каже він.

Він додав, що сьогодні проти країн Заходу формується група націй, які “готові застосувати силу”.

— Сі Цзіньпін хоче мати сили світового рівня до 2027 року. Іран ось-ось стане ядерною державою. Можливо, вони вже мають ядерну зброю. Все змінилося і на Близькому Сході. Це справді дуже важкий період для нас. І ми не можемо просто сказати, що все “як завжди”, — резюмував він.

«33 канал»

ШВЕЦІЯ СТАЛА 32-М ЧЛЕНОМ НАТО

(«ГУ»). — 7 березня 2014 року Швеція офіційно приєдналася до Північноатлантичного альянсу. Вона стала 32-м членом НАТО.

Про це повідомляє "РБК-Україна" з посиланням на відповідний протокол, опублікований на сайті Державного департаменту США.

Протокол про приєднання країни до альянсу набув чинності, повідомив Державний департамент США.

Церемонія підняття прапора Швеції над штаб-квартирою НАТО в Брюсселі має відбулася у понеділок, 11 березня.

У ФРАНЦУЗЬКОЇ ПІДТРИМКИ УКРАЇНИ НЕМАЄ МЕЖ І ЧЕРВОНИХ ЛІНІЙ

У французької підтримки України немає ні меж, ні червоних ліній.

Про це заявив президент Франції Еммануель Макрон, повідомляє "РБК-Україна" з посиланням на "La Depeche".

Макрон пояснив лідерам партій, що "немає ніяких меж" і "ніяких червоних ліній" для підтримки Францією України, яка перебуває у стані війни з росією.

Допомога Україні від Франції

На початку лютого прем'єр-міністр Франції Габріель Атталь сказав, що країна має намір не лише збільшити фінансування допомоги Україні, а й розширити коло озброєння, що надається.

Також президент Володимир Зеленський повідомив, що Україна отримає від Франції новий пакет військової допомоги, до якого увійдуть артилерійські настанови "Caesar".

Крім того, уряд Франції шукає кошти на фінансування пакету військової допомоги Україні у розмірі 3 млрд. євро після масштабного скорочення витрат країни.

Нещодавно стало відомо, що Франція вклала гроші та модернізувала українські літаки МіГ-29 та Су-24М, щоб вони могли використовувати авіабомби, які Париж поставлятиме Києву.

Валерія Поліщук, «РБК-Україна»

УРСУЛУ ФОН ДЕР ЛЯЄН ВИСУНУЛИ КАНДИДАТКОЮ НА ПОСАДУ ГОЛОВИ ЄВРОКОМІСІЇ

Президентку Європейської комісії Урсулу фон дер Ляєн знову висунули кандидаткою на цю посаду, тож її можуть переобрати на другий термін.

Про це інформує «Reuters».

Вказано, що фон дер Ляєн на посаду висунула Європейська народна партія, яка є провідною політичною групою ЄС. За це рішення проголосувало 400 депутатів, ще 89 виступило проти. Таким чином фон дер Ляєн є головною кандидаткою на виборах, які відбудуться у червні.

Раніше у своїй промові очільниця Єврокомісії гарантувала мир, процвітання і безпеку для європейців, пообіцявши продовжувати рішуче підтримувати Україну, зміцнювати економічну конкурентоспроможність Європи, захищати верховенство права і боротися з нелегальною міграцією.

Про намір знову балотуватися на посаду голови Єврокомісії Урсула фон дер Ляєн оголосила 19 лютого.

Фото: «Слово і Діло»
«Український репортер»

ПОМЕР ДАНИЛО МИГАЛЬ

Помер канадець українського походження Данило Мигаль, який в 1976 році станцював гопак на полі під час олімпійського матчу збірної срер.

Про це повідомили у відділі Ліги Українців Канади міста Тандер-Бей, де мешкав Мигаль.

“Сьогодні ми прощаємося із шановним членом нашої громади Данилом Мигалем, який помер у віці 68 років. Його піднесений дух, непохитний патріотизм й незмінна любов до української культури торкнулися сердець усіх, хто його знав”, — йдеться у повідомленні.

Вічна пам'ять Данилові Мигалеві!
Фото: ЛУК

- ### КІЛЬКОМА РЯДКАМИ

 - Населення України за два роки скоротилося з 42 до 35 мільйонів осіб.
 - Українські підприємці, які зареєстрували власний бізнес у Польщі, за два роки війни сплатили податків та внесків на страхування на сумму у розмірі 2,3 млрд. євро.
 - Тисячі польських вантажівок із російською агропродукцією спокійно перетинають кордон з білорусі у Польщу та в зворотному напрямку, тим часом як на кордоні України польські протестувальники по суті заблокували рух вантажного транспорту.
 - Ізраїль відкликав свого постійного представника з ООН Гілада Ердана і звинуватив генерального секретаря організації Антоніо Гутерріша в ігноруванні доповіді про звірства бойовиків ХАМАС.
 - Президент Франції Еммануель Макрон заявив, що союзникам України настав час активізуватися, підкресливши, що зараз не час проявляти боягузтво: "Ми, безумовно, наближаємося до моменту, коли в нашій Європі буде доречно не бути боягузом ...деякі держави, які стали нестримними, з кожним днем дедалі більше розширюють свою загрозу нападу".
 - Польські фермери планують продовжують протести на кордоні з Україною до 30 квітня.
 - Головний прокурор України Андрій Костін розкритикував Організацію Об'єднаних Націй за те, що вона недостатньо активно діє у справі викрадення росією українських дітей.
 - Всім українським співробітникам Запорізької атомної станції, які не підписали "контракти" з окупаційною владою, заблокували перепустки.
 - Міністр оборони Канади Білл Блер заявив, що його країна розгляне можливість повернення своїх військових інструкторів до України, якщо будуть виконані «певні умови».
 - Речник кремля дмітрій пєсков заявив, що американці ведуть війну проти росії на її власній території. "Америка воює проти нас. Танки США їздять територією російської федерації. Це погано. ...танки їздять до якогось моменту, а потім вони горять, тому що ми їх знищуємо, і ми їх знищуватимемо далі... І якщо над нашою територією полетять американські літаки, я не сумніваюся, що наші доблесні військові зроблять так, щоб ці літаки горіли та падали", – сказав пєсков учникам просвітницького марафону.
 - Збройні Сили України на сьогодні потребують 200 тисяч боєприпасів калібру 155 мм на місяць. Це 2,5 мільйона на рік. Про це заявив Високий представник ЄС із закордонних справ та безпекової політики Жозеп Боррель. «Якщо ми хочемо підтримати Україну, ми повинні мати можливість це надати, тому що снаряди не беруться нізвідки, і люди не можуть воювати банкнотами. Купюра хороша для того, щоб купити зброю, але це треба робити. Купюрою не можна воювати», — сказав Жозеп Боррель.
 - російський гауляйтер Запорізької області Євген Балицький заявив, що росія не віддаватиме Україні полонених, а збирається примушувати їх до участі у бойових діях на боці рф. Фактично — гнати на фронт під вогонь з метою винищення, — пише журналіст Борис Казанський.
 - Речник Державного департаменту США Метью Міллер заявив: "Ми вважаємо, що в України є план, який вони можуть реалізувати, щоб домогтися перемоги на полі бою".
 - Президент Володимир Зеленський ніколи не просив, щоб війська західних держав воювали за Україну, а висловлював потребу лише у зброї, заявив координатор Ради національної безпеки Білого дому Джон Кірбі: "Американські війська не будуть воювати на території України. І ви знаєте президент Зеленський не просить це, він лише просить про інструменти та спроможності. Він ніколи не просив, щоб іноземні війська воювали за його країну. Він та його війська самі хочуть це робити, але їм потрібні інструменти".
 - Прем'єр-міністр німецької землі Баварія Маркус Зедер закликав федеральний уряд передати Україні крилаті ракети «Taigus». Він запропонував провести у Бундестазі повторне голосування щодо цього питання. Зедер сказав, що наразі постачання Україні ракет «Taigus» не відбувається через одну людину – федерального канцлера Олафа Шольца, якого звинуватив у «впертості».

Фундація Будучність

Фундація Будучність - зростає, розвивається і діє згідно сучасних потреб нашої громади, але має впевнену візію на майбутнє.

Кожна пожертва, спрямована на підтримку громадських, культурних, історичних та освітніх зусиль в Канаді, є важливим знаком довіри і підтримки діяльності нашої Фундації.

МИ ПІДТРИМУЄМО

Історичні проекти та культурні заходи

Медичні та гуманітарні проекти

Важливі видання

Документальні фільми

Концерти та музичні записи

Молодь та спорт

Освітні, наукові, дослідницькі публікації та виставки

Громадські заходи, конференції, семінари

Проекти, направлені на зміцнення добробуту українців

2282 Bloor Street West, Toronto, Ontario M6S 1N9 Phone: (416) 763-3388 Fax: (416) 763-4512 Website: bcufoundation.com

Forum TV

OMNI 1 - ON
субота - 8 PM
вівторок - 11 PM*
субота - 7 AM*

OMNI - AB
неділя - 8 AM

OMNI - BC
неділя - 8 AM

*Повторення

Дивіться Forum TV!

Рекламуйтеся або станьте спонсором частини програми!

Дивіться програму по всій Канаді на телеканалі OMNI!

 ForumTV Canada

 @ForumTVCanada

www.forumtv.ca | TEL: 416-572-8255 | info@forumtv.ca

ПІСНЯ УКРАЇНИ

РАДІОПРОГРАМА

SONG OF UKRAINE

Новини, події, вітання та пісні на замовлення
З понеділка до п'ятниці 7:30 вечора на хвилі 1320AM
В прямому ефірі www.cjmr1320.ca

Song Of Ukraine, 9 Plastics Ave, Etobicoke ON M8Z 4B6
Телефон редакції: 416-572-8251
Email: sofu.radio@gmail.com
Facebook: facebook.com/SOFUradio

РЕДАКТОР ТА ВЕДУЧА НАТАЛКА ПОПОВИЧ

"Homin Ukrainy" Publishing Co. Ltd. 9 Plastics Ave., Toronto, Ont. M8Z 4B6

Tel.: (416) 516-2443 Fax: (416) 516-4033
e-mail: homin@on.aibn.com
Суспільно-політичний тижневик
Видає Видавнича Спілка "Гомін України"
з обм. пор. у Торонті Онтаріо Канада.
Виходить щовівторка (46 разів в році)

«Гомін України» – орган Українських Державницьких Організацій Канади

Голова редакційної колегії – д-р Олег Романишин
Редактор газети – Оксана Соколик

РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА
YEARLY SUBSCRIPTION

PUBLICATION MAIL
Канада: \$75 Canada: \$75

STANDARD MAIL
Канада: \$100 Canada: \$100
3CA: \$120 USD USA: \$120 USD
міжнародні: \$250 international: \$250

Редакція не повертає надісланих матеріалів і не веде листування в їх справі, застерігає право їх скорочувати та справляти. Статті, підписані прізвищем чи ініціалами, не є обов'язково висловом становища редакції. У матеріалах з України збережено правопис оригіналу. Оголошення до кожного чергового числа приймаємо телефоном або письмово до П'ЯТНИЦІ, год. 1:00 по пол. За зміст оголошеня редакція не відповідає. Річники "Гомону України" та англomовного додатку "Ukrainian Echo" можна замовляти в електронному форматі.

Tel.: 416-516-2443

e-mail: homin@on.aibn.com

www.homin.ca

Поле битви – Україна: шляхом звитяги і боротьби

Сторінка спонсорована Фондацією Будучність - BCU Foundation

СОВЕТСЬКІ СПЕЦСЛУЖБИ ПРОТИ ЗБРОЙНОГО ПІДПІЛЛЯ ОУН НА ПРАВОБЕРЕЖЖІ У 1951 РОЦІ

Юрій Щур

Одним з першочергових завдань советських органів державної безпеки протягом усього часу боротьби з українським націоналістичним підпіллям була локалізація ОУН у межах виключно західних областей України. Керівництво МГБ повністю «підтримувало» тезу провідників анти-советського спротиву, що без досягнення терену Наддніпрянщини боротьба за незалежність України приречена на поразку. Відповідно, значні сили МГБ кидало на виявлення й ліквідацію наддніпрянських зв'язкових ліній, рівно як і осередків ОУН на схід від Збруча.

На перетині адміністративних меж тодішніх Орининського району Кам'янець-Подільської (Хмельницької) області та Скала-Подільського району Тернопільської області тривалий час функціонувала лінія зв'язку Крайового проводу ОУН «Поділля», яку координував Микола Штойко («Богун»), провідник Скала-Подільського районного проводу. Через цю лінію на Схід направлялися підпільники, націоналістична література, організаційна пошта тощо.

Іван Гаргат та Петро Гречук

З метою ліквідації цієї лінії, 15 серпня 1951 року оперативною групою УМГБ Кам'янець-Подільської області у Орининському районі була реалізована агентурна комбінація, за результатами якої був захоплений живим Михайло Пиріг («Хмель», «Сокіл»). Під час допиту він вказав місце розташування криївки, де перебував «Богун» та його заступник Михайло Цепій («Андрій»). Останній отримав призначення на керівника проводу, замість «Богуна», оскільки останній мав відійти далі на Схід.

Реалізуючи ці дані, того ж дня оперативна група УМГБ вийшла на криївку. Під час бойового зіткнення «Богун» та «Андрій» загинули. З криївки було вилучено 5 одиниць зброї, боеприпаси й близько 5 тисяч екземплярів націоналістичної літератури й листівок.

Під час здійснення подальших заходів УМГБ від одного з агентів, жителя села Слобідка Глушковецька (тепер у Хмельницькому районі Хмельницької області), стало відомо, що 26 вересня його мають відвідати двоє підпільників. З метою захоплення їх живими, агент отримав спецпрепарат, а біля хати було влаштовано

засідку, внаслідок чого вдалося затримати Івана Гаргата («Олеся») та Петра Гречуху («Олега»).

Іншій оперативній групі УМГБ 28 вересня 1951 року, за отриманими агентурними даними, у селі Мала Кужелівка (тепер у Дунаєвському районі Хмельницької області) вдалося виявити підпільників «Сурмача» й «Ковалю». Обоє загинули у перестрілці. У них було вилучено 2 автомати, 2 пістолети й 300 набоїв.

30 вересня за результатами заходів із використанням спецзасобів у будинку агента в селі Балин Дунаєвського (тепер – Кам'янець-Подільського) району був захоплений живим керівник місцевого надрайонного

Хома Мартюк

проводу ОУН Хома Мартюк («Ал-кід», «Охрим»). Продовжуючи реалізацію таких заходів, із використанням спецзасобів, 5 жовтня оперативна група УМГБ у селі Чанків Дунаєвського (тепер – Кам'янець-Подільського) району захопила живим керівника пункту зв'язку Кам'янець-Подільського окружного проводу ОУН Теодора Тарнавського («Романа») й учасника його боївки Івана Ковалевича («Мирона»). У підпільників було вилучено 7 одиниць зброї, боеприпаси й організаційне листування.

Під час допитів «Алкіда», «Романа» й «Мирона» співробітникам МГБ стало відомо, що у зв'язку із загибеллю «Богуна» й «Андрія» та арештом «Сокола» лінія зв'язку між західними й східними областями України, яку вони контролювали, була цілковито порушена.

Одночасно, через агентуру, були отримані дані про те, що керівництво ОУН намагається організувати зв'язок із Наддніпрянщиною через північні райони Кам'янець-Подільської об-

Іван Ліщинський

ласті, зокрема через Крем'янецький окружний провід ОУН, який очолював «Кайдаш». На основі цих даних УМГБ була активізована агентурно-оперативна робота у районах, які межували з Тернопільською областю.

12 жовтня чекістсько-військовою групою УМГБ у селі Дідківці Білогірського району, що знаходилося на межі з Тернопільською областю, були виявлені три боївкарі ОУН. У перестрілці усі троє загинули. Серед них були упізнані місцевий надрайонний провідник «Новий» та підпільник «Гребінь».

За результатом подальших заходів було встановлено, що жителька села Майдан-Олександрівський Вінковецького району Марія Дмитричук очолює пункт зв'язку керівника місцевого надрайонного проводу ОУН, який мав прибути до неї 20 жовтня. Відповідно, того дня будинок був блокований оперативною групою УМГБ. Під час перестрілки загинуло 2 підпільники, серед них і керівник

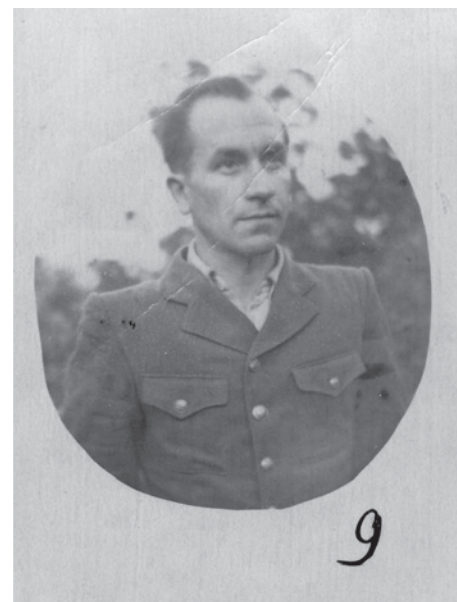
Василь Николін («Мороз»)

Вінковецького проводу Василь Николін («Мороз»). Вилучено 6 одиниць зброї, боеприпаси, націоналістичну літературу й організаційне листування.

Таким чином, в результаті проведених УМГБ тодішньої Кам'янець-Подільської області заходів за час з 15 серпня по 20 жовтня 1951 року було вбито 10 підпільників, 7 – захоплено живими. Чекісти звітували про повну ліквідацію Дунаєвського надрайонного проводу ОУН (очолюваного «Алкідом»), Вінковецького надрайонного проводу (на чолі з «Богданом»), кур'єрської групи Крайового проводу ОУН (на чолі з «Богуном»), кур'єрської групи Кам'янець-Подільського окружного проводу ОУН (на чолі з «Романом»). Загалом було вилучено 46 одиниць зброї (3 кулемети, 17 автоматів, 22 пістолети й 2 рушниці), 34 гранати, 1,500 набоїв й велику кількість націоналістичної літератури.

Було виявлено й забезпечено агентурним спостереженням населені пункти, на які в основному опиралися члени націоналістичного підпілля, виявлено місця зберігання зброї й націоналістичної літератури, а також схованки з різним краном.

Однак, рапортувати про повну перемогу над українськими націоналістами в регіоні чекісти не могли.

Микола Качановський

На волі ще залишалися й «заважали» органам МГБ керівник окружного проводу ОУН Микола Качановський («Скоб») та керівник надрайонного проводу Іван Ліщинський («Матюшенко») й підпільники, які їм підпорядковувалися.

Не менш гострою була боротьба МГБ проти членів ОУН у 1951 році й на Київщині. Зокрема, починаючи з другої половини червня 1951 року з окремих населених пунктів тодішніх Фастівського, Гребінківського, Білоцерківського, Узинського (у 1962 році приєднаний до Білоцерківського), Васильківського й Обухівського районів почала надходити інформація про поширення тут листівок ОУН.

Під час здійснення заходів з розшуку поширювачів листівок, 6 липня того ж року від агентури до МГБ надійшла інформація, що серед соняхів біля села Довгалевське (з 2016 року – Троїцьке) Рокитнянського району перебувають три невідомі особи, ймовірно – боївкарі ОУН.

На місце виїхала оперативна група УМГБ, яка виявила підпільників біля села Насташка Рокитнянського району. У перестрілці один з оунівців, Михайло Криса («Кобзар»), отримав поранення й відходячи від переслідування загубив побратимів. Двоє інших – Віталій Мельник («Орлич») та Володимир Скоренький («Богун») відходили у напрямку Насташки.

Задіяні службові собаки вивели оперативну групу на територію Ставищенського району. Відповідно, ряд сіл було заблоковано дрібними групами співробітників МГБ, працівників міліції та солдатами Білоцерківського гарнізону.

Вранці 7 липня однією з груп біля села Гостра Могила була помічена підвода, на якій їхало двоє чоловіків. При спробі перевірити у них документи, вони відкрили вогонь, внаслідок чого був вбитий начальник Ставищенського райвідділу МГБ старший лейтенант Леонтєв. ОУНівці після цього відійшли у напрямку села Ожигівка Володарського району, де й були виявлені емгебістами. Внаслідок нерівного бою «Орлич» та а

☛ Советські...стор. 6

Трагедія села Сагринь

10 березня виповнюється 80 років (10 березня 1944 року) від дня коли підрозділи Армії Крайової разом із польськими партизанами знищили українське село Сагринь на Холмщині.

За різними даними, під час подій 10-11 березня загинули від 800 до 1240 жителів села. Нападниками були підрозділи Армії Крайової під командуванням Зенона Яхимека разом з Батальйонами хлопськими – польськими партизанськими силами переважно з місцевих селян, які очолював Станіслав Басай. Вони атакували українські села Андріївка, Березів, Бересть, Верешин, Ласків, Маличі, Малків, Модринь, М’яжке, Ріплин, Сагринь, Стрижівець, Теремінець, Теремінь, Турковичі, Шиховичі, повністю або частково спаливши їх. Польський наступ не обмежився цими днями й тривав кілька наступних тижнів.

Бійці Армії Крайової під час знищення українського села Сагринь 10 березня 1944 року

Більшість загиблих у Сагрині були жінками й дітьми. Велика кількість жертв зумовлена тим, що кожного вечора тут збиралося багато людей із сусідніх сіл, щоб заночувати під захистом української поліції та місцевої самооборони, які дислокувалися у Сагрині. Нападники використовували запальні кулі, які потрапляли у висохлі солом’яні стріхи й за декілька хвилин перетворили село у вогненне море. Було знищено церкву, парафіяльні будинки, понад 260 хат, молитовний будинок громади євангельських християн, сотні господарських будівель.

Жахіття того дня зафіксовані Українським допомогним комітетом у протоколах свідчень очевидців, яким пощастило вижити.

Українська Вільна Академія Наук у Канаді

13 березня виповнюється 75 років від початку діяльності у Канаді Української Вільної Академії Наук.

Заснована 15 листопада 1945 року у німецькому в Авгсбурзі на чолі з Дмитром Дорошенком, Академія стала спадкоємницею і продовжувачкою

Дмитро Дорошенко

її очільник Дмитро Дорошенко.

Канадська УВАН створила розгалужену структуру - інститути й комісії, бібліотеку й архів, наукову періодику: серії «Slavistica», «Onomastica», «Ukrainica Canadiana», «Українські вчені». Її зусиллями було видано монументальні наукові праці та перевидала найважливіші українські видання, зокрема «Кобзар» Тараса Шевченка за редакцією Леоніда Білецького в чотирьох томах (1952-1954), «Матеріали до українсько-канадської фольклористики і діалектології» (1956-1963); «An Etymological Dictionary of Ukrainian Language» Ярослава Рудницького(1962), «Історію українців Канади» Михайла Марунчака (1968), «History of the Ukrainian Literature in Canada» Микити Мандрики (1968) та багато інших.

Проголошення незалежності Карпатської України

15 березня виповнюється 85 років з дня коли Карпатська Україна проголосила про свою незалежність.

Напередодні початку Другої світової війни українці кинули виклик тоталітарним державам у своєму прагненні творити державу на своїх землях. У жовтні 1938-го року було проголошено автономію Карпатської України зі столицею в Ужгороді, де постав свій уряд. Однак, на цю територію зазіхала Угорщина, що була союзницею нацистів. Для захисту рідного краю в Хусті була створена Організація народної оборони «Карпатська Січ».

В ніч на 14 березня 1939-го року на Карпатську Україну напала Угорщина.

15 березня 1939 року розпочалося перше засідання Союму Карпатської України, на якому було проголошено незалежність та прийнято Конституцію. Державною мовою визначена українська. Затверджено державний герб – тризуб Володимира Великого у сполученні з гербом Закарпаття (ведмідь на лівому червоному півполі й чотири сині та три жовті смуги у правому півполі й тризуб із

праці ВУАН у Києві 1920 – початку 1930-х років. Через виїзд значної частини вчених з повоєнної Європи за океан, виникла необхідність перенесення до США і Канади і їхніх інституцій. У 1949 році президію УВАН було перенесено до Вінніпегу (провінція Манітоба), де ще раніше оселився

хрестом), синьо-жовтий прапор, гімн «Ще не вмерла Україна».

Тасмним голосуванням Сойм Карпатської України обрав першим президентом держави Августина Волошина, а прем’єр-міністром Юліана Ревая.

Попри нерівність сил, Карпатська Січ до останнього відстоювала незалежність своєї держави у боротьбі з угорськими окупантами. Один з найбільших та найважчих боїв відбувся на Красному полі (15 березня 1939 року). Проти 20-тисячного угорського війська виступила малоозброєна та без військового вишколу тисяча карпатських січовиків. Останні разом з українцями чехословацької армії та молоддю зі Севлюської учительської семінарії організували оборону проти регулярних частин угорської армії, які мали на озброєнні танки, літаки, артилерію та важку зброю. Січовики ж мали на руках тільки стрілкову зброю і незначну кількість кулеметів, захоплених на складах чехословацької армії. Однак, протягом кількох годин їм вдалося утримувати переважуючі сили Угорщини.

Добровольці Карпатської Січі на день затримати агресора, проте під вечір угорці захопили столицю Карпатської України. Наступного дня – Рахів, 18 березня – останній пункт оборони січовиків Воловець. Окремі підрозділи продовжували боротьбу протягом двох тижнів, подекуди – до кінця травня. Президент Волошин та уряд змушені були виїхати за кордон.

Президія Союму Карпатської України

За оцінками свідків, угорська влада розстріляла 500-600 полонених українців. При захисті Карпатської України загинули від 2 до 6,5 тисяч людей. Поблизу села Рокосово Хустського району Закарпатської області розташований меморіальний парк «Красне поле». Його створили на місці загибелі українців.

За матеріалами відкритих інформаційних джерел

СОВЕТСЬКІ СПЕЦСЛУЖБИ ПРОТИ ЗБРОЙНОГО ПІДПІЛЛЯ ОУН НА ПРАВОБЕРЕЖЖІ У 1951 РОЦІ

➔ Закінчення з стор. 5

«Богун» загинули. Зі сторони советських спецслужб також були жертви, повстанцям вдалося вбити оперуповноваженого 5 відділу УМГБ старшого лейтенанта Богацького й міліціонера місцевого райвідділу Куницького. У загиблих оунівців забрано 2 автомати, 2 пістолети, 2 гранати, 200 набоїв, націоналістичну літературу й організаційне листування.

Через 60 років після тих подій, з ініціативи директора Хмельницького обласного літературного музею Василя Горбатюка й місцевих активістів з патріотичних організацій та партій, неподалік від місця загибелі підпільників було відкрито пам’ятник.

Пам’ятник Богуну та Орличу

Напряму також ці події зачепили двоюрідну сестру «Орлича», яка навчалася на 4 курсі Київського лісогосподарського інституту. Так наприкінці 1950 року від агентури до МГБ УССР вже надійшли дані, що студентка Аліна Сосна пов’язана з підпіллям, а її братом є Віталій Мельник. Також Аліна підтримувала зв’язки ще з одним боївкарем ОУН Володимиром Паюком (пізніше засудженим до старту із заміною на 25 років ув’язнення). Більше того, вона одружилася з двоюрідним братом Паюка, офіцером Червоної Армії, який перебував на службі у окупаційних військах у Німеччині.

Після загибелі «Орлича» співробітники МГБ, підозрюючи, що він міг використовувати Сосну для діяльності у підпіллі, прийняли рі-

шення затримати її та допитати. На допиті Аліна Сосна свідчила, що у 1949 році вона встановила зв’язки з ОУН у селі Женишківці Вінківського району Кам’янець-Подільської області, зокрема з учасниками підпілля Мельником, Паюком та їх організаційним зверхником «Хмелем», який походив із Західної України. Від нього вона отримала завдання вивчати настрої студентів Київського лісогосподарського інституту, їх ставлення до українського націоналізму та поширити у Києві оунівські листівки, що й було виконано.

Юрій Щур, кандидат історичних наук, керівник науково-дослідницького проєкту "Повернута спадщина"

ЗАЯВА ПОСТІЙНОГО СИНОДУ УГКЦ ЩОДО НЕЩОДАВНІХ ВИСЛОВІВ ПАПИ ФРАНЦИСКА

Ми все ще не маємо повної версії інтерв'ю, яке Папа Франциск дав швейцарському телеканалу «Radio Télévision Suisse» (його публікація запланована на 20 березня). За словами пресслужби Святого Престолу, посилення на «білий прапор» в інтерв'ю — це заклик до перемовин, а не до капітуляції України. У цій розмові Святіший Отець говорить не лише про війну росії проти України, а й про війну між Ізраїлем і ХАМАСом. Як зазвичай, Папа Франциск закликає до врегулювання збройних конфліктів шляхом переговорів.

Сьогодні ми не хочемо застановлятися на словах Папи, а прагнемо ще раз наголосити на позиції жертв російського вторгнення в Україну. Йдеться про позицію більшості українців.

Кожному, хто живе в Україні, зрозуміло, що зараз Україна, як ми неодноразово заявляли у Вашингтоні, Філадельфії та Нью-Йорку, промовляючи до представників влади, української громади у США та широкої громадськості, зранена, але незламна, втомлена, але стійка. Українці не можуть припинити захищатися, тому що капітуляція означає їхню смерть. Наміри путіна і росії зрозумілі й чіткі. Це не лише він: 70 відсотків населення росії підтримує геноцидну війну, зокрема й патріарх кіріл та провід російської православної церкви. Висловлені цілі втілюються в конкретних діях.

У свідомості путіна не існує України, української історії, мови, незалежного українського релігійного життя. Усе українське, на його думку, — це ідеологічні конструкції, які повинні бути знищені. У його голові Україна — це не реальність, а просто «ідеологія», яку він водночас окреслює як «нацистську».

Називаючи нацистами українців, які відмовляються бути росіянами та визнавати російську владу, путін дегуманізує їх. Згідно з таким трактуванням, нацисти (у цьому разі українці) не мають права на існування. Їх треба знищувати, вбивати. Воснні

злочини в Бучі, Ірпені, Бородянці, Ізюмі та в інших містах, які окупували російські війська, продемонстрували українцям і всім людям доброї волі чітку мету цієї війни: знищити Україну та українців. Також варто додати, що будь-яка російська окупація української території призводить до знищення Української Греко-Католицької Церкви, будь-якої незалежної Української Православної Церкви, а також до придушення інших релігій та всіх інституцій і проявів культури, які не підтримують російського панування.

Українці захищатимуться. Вони знають, що іншого вибору в них немає. Новітня історія показала, що з путіним не може бути справжніх переговорів. У 1994 році Україна відмовилася від свого ядерного арсеналу, який на той час був третім за величиною у світі, перевищуючи арсенал Франції, Великої Британії та Китаю разом узятих. Натомість отримала гарантії безпеки щодо своєї територіальної цілісності (включно з Кримом) і незалежності, які путін був зобов'язаний поважати. Будапештський меморандум 1994 року, що його підписали росія, США та Велика Британія, зараз не вартий паперу, на якому написаний. Так буде з будь-якою угодою, яка постане в результаті «вимушених переговорів» із путінською росією.

Не зважаючи на пропозиції щодо потреби переговорів представників різних держав, включно зі Святішим Отцем, українці продовжуватимуть захищати свободу та гідність у боротьбі за сталий і справедливий мир для своєї країни й світу. Українці вірять у свободу і даровану Богом людську гідність. Вони вірять у правду, — правду Божу. Вони переконані, що Божа правда переможе.

Єпископи Постійного Синоду УГКЦ, які зібралися на засіданні у США:

Блаженніший Святослав,
Отець і Голова УГКЦ,

Високопреосвященний
владика
Борис Гудзяк,
архисуперинтендент і
митрополит
Філадельфійський,

Преосвященний владика
Володимир Юшак,
спарх Вроцлавсько-Кошальський,

Преосвященний владика
Богдан Дзюрах,
Апостольський екзарх у
Німеччині та
Скандинавії,

Преосвященний владика
Йосафат Мошчак,
спарх Чернівецький
10 березня 2024 року

«ШЛЯХ ПЕРЕМОГИ» – ЛЕГЕНДАРНЕ ВИДАННЯ ОУН

В Українському кризовому медіа-центрі відбулась прес-подія, присвячена 70-літтю бандерівської газети «Шлях Перемоги».

На питання ведучого, координатора прес-центру УКМЦ Ігоря Стамбола «Наскільки це видання є важливим в контексті історії України і в сьогоденні?» головний редактор газети Віктор Рог відповів, що воно легендарне і, на відміну від інших видань, має надзвичайну історію. «Почалася вона задовго до виходу першого числа 28 лютого 1954 року. Під такою назвою газета виходила ще у підпіллі в сорокові роки в Карпатах як орган відтинку УПА «Чорний ліс» під редагуванням видатного публіциста, поета Михайла Дяченка (Марко Боеслав)», — уточнив він. Газета безперервно виходить 70 років в еміграції і в Україні.

Віктор Рог підкреслив, що сторінки «Шляху Перемоги» — це величезний архів та спадщина. Всі числа оцифровані і викладені на сайтах «Архів ОУН-УІС» та «Націоналістичний портал». На основі публікацій за 70 років взагалі варто видати книгу і таке видання готується. «Сьогодні я тримаю в руках 1 і 3,518 числа. Увесь цей час газета крокує впевнено, переможно, і я вважаю, що є вірним орієнтиром як в історичному контексті, так і в контексті сьогоденних і майбутніх подій. Те, про що ми попереджали, на чому наголошували, зараз стає багатьом зрозумілим і очевидним», — наголосив Віктор Рог.

Досвідом роботи над виданням у дев'яності поділився колишній головний редактор Ярослав Сватко. З його слів, бандерівське середовище існувало в Україні увесь час радянської окупації. Незадовго до проголошення незалежності відбувся Восьмий Збір ОУН. Тоді, серед іншого, було запропоновано випускати орган організації безпосередньо в Україні. Пізніше було прийнято рішення про переведення «Шляху Перемоги» з Мюнхена до Львова. Були прийняті усі засоби застереження, щоб газета не пропала. Тому виходила в Україні, Мюнхені і Нью-Йорку. «Політика, яку проводила тоді Слава Стецько з політичними елітами в Україні, була така, що до неї тягнулися люди з націоналістичними поглядами і хорошими науковими результатами. Через три місяці після того, як я почав випускати газету у Львові, до мене вже стояла черга професорів і докторів наук на публікацію», — згадав Ярослав Сватко.

Голова ОУН (б) Олег Медуніца назвав «Шлях Перемоги» тим фактором, який мобілізував, унапрямував і об'єднував українців у боротьбі проти імперії. Газета була не тільки рупором Організації, а й взагалі світової боротьби з комунізмом. «Дуже часто характер і спосіб цієї боротьби не вітали західні демократії, особливо у період примирення, коли гонка озброєнь закінчувалась. Однак, наша Організація і наш часопис завжди наполягали на тому, що імперію, тобто радянський союз, треба зруйнувати, що врешті і відбулося», — сказав Олег Медуніца.

Шлях до перемоги — це орієнтація на власні сили, праця і боротьба, український націоналізм як те, що є основою становлення будь-якої нації. Всі нації на європейському континенті проходили через це. В цьому переконаний директор НАЦ «Українські студії стратегічних досліджень» Юрій Сиротюк. Він повідомив, що сьогодні ця газета надсилається на фронт. «Дим війни не завжди дозволяє орієнтуватись, що є насправді, і важливі такі засадничі речі, які зберігають в тебе віру в те, що перемога важлива. Коли кілька днів сидиш на бойовому, тобі природно хочеться читати і наявність газети допомагає, — відзначив військовослужбовець. — Треба не забувати, що сучасна війна ведеться у чотирьох просторах — на землі, у воді, у повітрі і в свідомості людини. росіяни збираються вкласти до 700 мільйонів доларів в інформаційну війну, у тому числі на нашій території, воюють з мізками наших громадян, і тому важливо, щоб ми підтримували ту важливу справу, яку робить видання ОУН».

Прес-центр УКМЦ

JOHN E.FIRCHUK
2 JANE SREET (AT BLOOR),
SUITE 501
TORONTO, ON M6S 4W3

FIRCHUK
LAW OFFICE

TEL: (416) 766-0488
www.firchuk.com

OLD MILL TORONTO
21 Old Mill Road
CAFÉ UKRAINE - OTTAWA
913 Carling Ave

RSVP BY APRIL 8

To RSVP visit, www.bcufinancial.com

Applications may be obtained at www.bcufinancial.com. Applications must be submitted by Friday, March 22, 2024, to the attention of Bohdan Leshchyshen, Chair Nominating Committee, BCU Financial, bohdan.leshchyshen@bcufinancial.com.

- ✓ Conservatives negotiated the original **Canada-Ukraine Free Trade Agreement**
- ✓ Conservatives called on the Trudeau government to **give 83,000 CRV-7 rockets to Ukraine**
- ✓ Conservatives launched **Operation UNIFIER to train Ukrainian troops**

**Слава Україні!
Героям слава!**

PIERRE POILIEVRE
LEADER OF THE OFFICIAL OPPOSITION

SHANNON.STUBBS@PARL.GC.CA • SHANNONSTUBBS.CA • 780-657-7075

Документальний фільм "20 днів у Маріуполі" розповідає про місто у перші тижні російського вторгнення. Зокрема стрічка багато уваги приділяє обстрілам і бомбардуванням Маріуполя.

27 січня 2023 року фільм здобув нагороду глядацьких симпатій як Найкращий іноземний документальний фільм на кінофестивалі Санденс.

Фото: «Детектор медіа»,
«суспільне»
Валентина Пустіва,
«Кореспондент»

«УКРАЇНА МОЖЕ ЗУПИНИТИ ПУТІНА»

Американський лідер розпочав свою промову до Конгресу США з питання війни в Україні і необхідності військової допомоги Києву.

російський диктатор владімір путін не планує зупинитися лише на Україні, однак саме українці здатні зупинити його "марш" агресії в Європі. Але українці потребують зброї. Про це у четвер, 7 березня, заявив президент США Джо Байден у своїй промові "Про стан держави" перед Конгресом США.

"Україна може зупинити путіна, якщо ми будемо разом з Україною і надамо їм зброю таку як треба. Це все, що просить Україна. Вони не просять наших солдатів. Жодного нашого солдата немає в Україні, і я рішуче налаштований у тому, щоб так і було. Але зараз допомога Україні

Фото: Скріншот з відкритих джерел

блокується тими, хто хоче відійти від світового лідерства", — заявив Байден.

Після цих слів Конгрес вибухнув оплесками. Примітно, що аплодував навіть спікер — республіканець Майк

Джонсон, через якого протягом довгого часу допомога Україні залишається заблокованою.

"Мій попередник, колишній президент, каже путіну — роби все, що ти хочеш. Це сказав колишній президент. Він підтримував російського лідера. Це жахливо і неприйнятно", — підкреслив Байден.

За словами президента США, країна не може підставити Україну, Європу та весь вільний світ під ризик.

"Ми мусимо відповісти на виклик путіну. Історія стежить за нами. Ми не можемо поставити Україну, Європу та весь вільний світ під ризик. Я путіну казав дуже прості речі — ми не відідемо, ми не впадемо", — сказав президент США.

Олена Качуровська,
«Кореспондент»

ЗАПАСИ ВИЧЕРПАНІ

Європі потрібно зміцнити власну оборонну промисловість, щоб поповнювати запаси зброї, які йдуть до України.

Із таким закликом виступив верховний представник ЄС із закордонних справ і політики безпеки та віцепрезидент Європейської комісії Жозеп Боррель.

— Нам потрібно зміцнити нашу оборонно-промислову та технологічну базу. До початку загарбницької війни росії проти України це нікому не було зрозуміло. Це необхідна умова, якщо ми хочемо зміцнити нашу обороноздатність у напруженому геополітичному контексті, — сказав він.

Запаси боєприпасів вичерпано

Боррель зазначив, що "після двох років війни високої інтенсивності наявні запаси вичерпані, і конфлікт перетворився з війни за запаси на війну за виробництво".

Він сказав, що виробництво боєприпасів потребує подальшого збільшення, яке, за його словами, стримується "не стільки браком виробничих потужностей, скільки нестачею замовлень і фінансування".

Крім того, Боррель закликав країни-члени ЄС працювати разом, зазначивши, що вони "все ще недостатньо координують і об'єднують своє оборонне планування та закупівлі".

— Ми повинні подолати фрагментацію шляхом посилення співпраці, стимулюючи більше спільних закупівель оборонних сил і засобів та проєктів, що становлять спільний європейський інтерес, — сказав він.

Ангеліна Маліновська,
«Факти»

ЄПИСКОПИ УГКЦ – СПІКЕРУ ДЖОНСОНУ: ЦІНОЮ ЗАТРИМКИ Є ЖИТТЯ ЛЮДЕЙ

Делегація Української Греко-Католицької Церкви, перебуваючи у США, провела низку зустрічей щодо підтримки України в Сенаті, Конгресі та Державному департаменті США. Про це повідомила пресслужба УГКЦ.

Блаженніший Святослав із делегацією УГКЦ мали зустріч зустріч в офісі спікера Палати представників США Майка Джонсона.

Єпископи донесли до нього необхідність надати Україні пакет допомоги для захисту життя людей. Голова УГКЦ зацентрував: «Ми потребуємо вашої допомоги, щоб вижити. Кожного дня ціною затримки допомоги Україні є життя людей, які росія холоднокривно забирає».

Блаженніший Святослав звернув увагу на страждання людей в Україні та застеріг від інструменталізації їхнього болю. «Ми говоримо від імені простих

Делегація УГКЦ на зустрічі зі лідером меншості в Сенаті США республіканцем Мітчем Макконеллом.

людей і нас дуже болить, коли хтось на тлі нашого болю та страждання грає в політичні ігри», — сказав він.

Митрополит Борис Гудзяк нагадав, що Україна 30 років тому добровільно

відмовилася від ядерного арсеналу, повіривши в силу міжнародного права, а США тоді виступили одним із гарантів її безпеки.

Фото: УГКЦ

UCRAINICA RESEARCH INSTITUTE

Ukrainian Literature in the 1930s:

THE CASE OF PAVLO TYCHYNA

THURSDAY, MARCH 28, 2024 • 7:00PM

OLD MILL TORONTO • WESTMINSTER ROOM

Visit our website www.ucrainica.ca for more information and to download a parking permit.

EVENT SPONSORS:

OLHA KHOMETA

Ph.D. Candidate at the Department of Slavic Literatures and Languages at the University of Toronto

«ЦВІТ ЛЮБОВИ ДО ВКРАЇНИ, ЦВІТ “ЧЕРВОНИЙ”, “ЦВІТ КАЛИНИ”...»

До 130-річчя від дня народження о. Андрія Григорія Труха

Отець Андрій Григорій Трух, ЧСВВ (фотознімок із оцифрованих архівів Української католицької церкви Св. Миколая у Вінніпегу — переслано парохом церкви о. Захарієм Швалюком, ЧСВВ).

Неподалік канадського міста Вінніпег, на цвинтарі Пресвятої Родини, покоїться прах ієромонаха Чину Святого Василя Великого (ЧСВВ) Андрія-Григорія Труха. Ієрм. Андрій-Григорій Трух є не лише автором чотиритомника «Життя Святих», книг «Марія. Життя Пресвятої Богородиці», «Світила Християнського Сходу», «Українська мова. Граматика української літературної мови» тощо, а й співавтором популярної сьогодні пісні «Ой у лузі червона калина...».

Його філософські роздуми, статті й вірші друкувалися в заокеанських газетах і журналах, а протягом 1943-1946 років він був редактором католицького часопису «Світло», який видавали оо. Василяни у Канаді. На сторінках цього часопису о. Трух залишив свої спомини «На фронті. Спомини з власного життя», з яких читач дізнається, що його родові коріння походять із галицького села Гірне Стрийського повіту. Після закінчення Стрийської гімназії молодий Григорій Трух, «почувши у своїй душі Божий поклик до духовного стану», мріяв стати священиком, присвятити своє життя вихованню молоді. Але його мрії були розчавлені подіями 1914 року. Двадцятирічний юнак зголосився до сформованого у Львові – з дозволу австрійського уряду – легіону Українських Січових Стрільців (УСС – українська військова частина у складі австро-угорської армії), з яким «вирушив ... у кривавий тан», але не в обороні габсбурзької монархії, а щоб «визволити братів-Українців з московських кайдан...».

Ієрм. Прокопій Лотоцький, ЧСВВ, пише, що шлях життя о. Труха – це безперервна боротьба за кращу долю свого народу. Заради цього він «увесь вік трудився, за нього він страждав-молився, аж до останньої хвилини, до могили». Молився у польському полоні, молився у в'язниці, у польському таборі Домб'є. Молитва звела його з отцями Василями – і заповітна мрія молодого Труха після звільнення з полону почала збуватися.

Згідно з офіційною інтернет-сторінкою церкви святого Миколая у Вінніпегу, у некролозі Чину Св. Василя Великого в Канаді (1909-2001), крім дат народження, смерті та місця поховання о. Андрія-Григорія Труха, подано наступні відомості:

Вступив до Чину в Крехові 1 травня 1920 року. Урочисту остаточну обітницю склав 12 лютого 1925 року. Рукоположений на священика 27 липня 1926 року.

У 1933 році о. Андрій Трух виїхав на служіння за океан, де присвятив себе душпастирській та місіонерській праці у США та Канаді. У наведеному вище некролозі вказано, що до Канади він прибув 4 липня 1933 року.

Відомо, що ієрм. Андрій Трух служив душпастирем-місіонером у різних містах Канади. Згідно з «Ювілейною книгою парохії Св. о. Миколая у Вінніпегу», у 1934 році він проповідував на «великій восьмиденній місії для молоді міста Вінніпегу», а протягом 1935-1937 років був парохом цієї церкви. Церкву Св. Миколая тоді ще називали

Велика церква або Василянська.

Щодо пісні «Ой у лузі червона калина...» журналіст Максим Огородник у статті «Життєвий шлях поета з Чортківщини, який підняв калину на світовий рівень» пише, що «перший варіант пісні з'явився у 1914 році, слова і музику до неї написав Степан Чарнецький. Здійснивши постановку трагедії Василя Пачовського про гетьмана Петра Дорошенка «Сонце руїни», він був не вдоволенний фінальною піснею-скаргою України «Чи я в лузі не калина була». Для оптимістичнішого фіналу Степан Миколайович вставив у драму народну пісню «Розлилися круті бережечки». Він дещо переробив у ній слова, щоб її текст краще вписувався у зміст вистави. Та останній куплет залишив без змін. Крім того, Степан Чарнецький доробив до пісні нову, споріднену з народною, мелодію.

«Ювілейна книга Парохії Св. О. Миколая у Вінніпегу» та Українська церква Св. о. Миколая (із архівів церкви Св. Миколая).

Завдяки виставі пісня, а особливо її остання строфа «Ой у лузі...» стала відомою. Від акторів театру пісню сприйняла молодь. У серпні 1914 року в Стрию «Ой у лузі...» вперше почув чотар УСС Григорій Трух від стрільця Іваницького. Той її навчився від артистів львівського театру. Григорій Трух до першої строфи «Ой у лузі...» додав ще три, які й склали текст патріотичного гімну українських січових стрільців «Червона калина» — «Ой у лузі червона калина похилилася...» (<https://chortkiv.city/articles/61211/pisnya-pro-kalinuna-ves-svit-line-zhittevij-shlyah-poeta-z-chortkivs-chini>).

Про свою причетність до створення пісні «Ой у лузі червона калина...», яка стала могутньою зброєю українців у боротьбі проти московської навали, о. Трух розповідає у своїх споминах: «Коли одного дня місяця серпня, 1914 року, ми мали збірку на площі Бурси в Стрию, я почув, як мій сусід у ряді, Іваницький, підспівував собі гарну пісню, що мені дуже сподобалася, її він навчився від артистів львівського театру “Української Бесіди”. На мою просьбу він переспівав мені кілька разів одну строфку тієї пісні і я навчився її на пам'ять. Це були слова: “Ой у лузі червона калина похилилася, Чогось наша славна Україна зажурилася...”. Оці слова так дуже підходили до тодішнього нашого положення і так живо вказували всю нашу стрілецьку ідею, що я повторяв собі ту чарівну строфку раз-у-раз, а як наступного дня ми вийшли знову на вправи, я сів перед Бурсою коло столика і склав ще три нові додаткові строфки, що разом створили ту славну “Червону Калину”...». Цієї пісні, яка «так була захопила моє серце, і що її від мене перебрали як дорогоцінний скарб мої побратими — стрільці в Стрию, ми вже не забули, ніколи не переставали співати. Ми її співали в Стрию, ми співали її в Карпатській Україні, ми взяли її з собою в похід на Велику Україну».

З часом ця пісня стала відомою по всій Україні. Не змогли знищити «Червону калину» і страшні роки Великого, сталінського терору... Вона зігрівала серця українців навіть в сибірській мерзлоті...

Славна «Червона калина» з колишніми усусами знайшла свою дорогу й за океан. Ще у 1926 році, майже століття тому, український культурно-освітній діяч та вчитель Михайло Кумка упорядкував та видав у Вінніпегу співаник «Жайвонік», у якому опублікував ноти пісні «Ой у

лузі червона калина...» (вказавши, що це пісня У.С.С.) та актуальні й сьогодні слова усіх чотирьох строф вірша:

Ой у лузі червона калина похилилася,
Чогось наша славна Україна зажурилася.
А ми ту ю червону калину підіймемо,
А ми нашу славну Україну, гей-гей, розвеселимо!

Машерують Стрільці Січовії у кривавий тан,
Визволяти наших українців з московських кайдан.
А ми наших братів-Українців визволимо,
А ми нашу славну Україну, гей-гей, розвеселимо!

Гей у полі ярї пшенички золотистий лан,
Розпочали Стрільці Січовії з москалями тан!
А ми ту ю ярю пшеничку ізберемо,
А ми нашу славну Україну, гей-гей, розвеселимо!

Як повіє буйнесенький вітер з широких степів,
То прославить по всій Україні Січових Стрільців.
А ми ту ю стрілецьку славу збережемо,
А ми нашу славну Україну, гей-гей, розвеселимо!

Серед великого творчого доробку о. Андрія Труха є і вірш «Червона калина». Вірш опубліковано у книжечці «Деклямації» (Вінніпег, 1938), яку також упорядкував М. Кумка. У трьох розділах книги поміщено статті та вірші:

На роковини Першого Листопада.
На роковини Самостійности й Соборности України.
На роковини Крут.

Останні шість років свого життя – у праці й молитві – о. Андрій Трух провів у монастирі отців Василян у місті Гримсбі (*Grimsby*), у провінції Онтаріо, звідки 9 травня 1959 року відійшов у Божу вічність.

Тлінні останки о. Андрія Труха перевезено до Вінніпегу і поховано на цвинтарі Пресвятої Родини, одному з цвинтарів у Канаді, де хоронять духівників Чину Св. Василя Великого. Панахиду та заупокійну Архисерейську Службу Божу 13 травня 1959 року у церкві Св. Миколая відправив преосвященний Максим Германюк, архієпископ Вінніпегський, у співслужінні отців Василян.

В'їзд на цвинтар Пресвятої Родини (Holy Family Cemetery, 4355 Main St., West St. Paul, MB) та могила о. Андрія Григорія Труха, ЧСВВ (фотознімки автора).

Відколи орда московських окупантів знову вторглася на вистраждані землі України і принесла із собою чергову смерть і руїну, стрілецька пісня «Ой у лузі червона калина...» набула світової популярності. Цю «мегапопулярну нині пісню» (слова журналіста Львівської газети «Високий замок» Івана Фаріона) співають діти й дорослі, її чути на вулицях міст та сіл – і в окопах... Легендарну «Червону калину» співають аматори, вона звучить у виконанні професійних співаків і музикантів... У знак протесту проти підступного, віроломного нападу московської орди на Україну пісня «Ой у лузі червона калина...» не сходить і з уст української діаспори світу.

Цвіт любови до Вкраїни, цвіт “червоний”,
“цвіт калини”...
З сліз і крови і любови виріс чудний
цвіт “калини”...

Галина Кравчук, Вінніпег, Канада

В ПАМ'ЯТЬ ПРО «МРІЮ»

працівники «Антонова» розповіли про свій легендарний літак

Минуло два роки з часу, як росіяни знищили легендарний український АН-225.

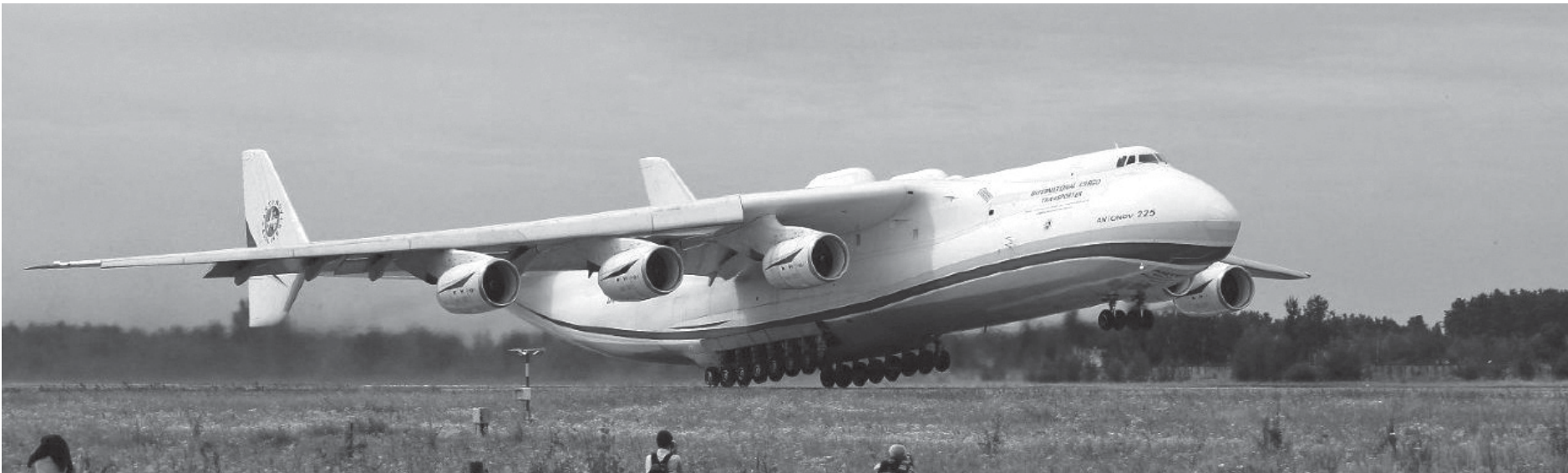
Працівники державного підприємства «Антонов» згадують, яким був легендарний літак, який підкорив небо і серця мільйонів людей у

всьому світі. Літак, який став символом українського авіабудівництва та інновацій і випередив час.

«Два роки тому ворог знищив нашого гігантського птаха. Ми втратили літак, але не втратили

мрію, яку він втілював», — зазначають у ДП «Антонов».

Фото: Наталя Сухіна
За Наталкою Марків,
«Вечірній Київ»

«Створити „Мрію” — все одно, що стати трикратним олімпійським чемпіоном серед сотень підприємств авіаційної промисловості. В АН-225 сконцентровано

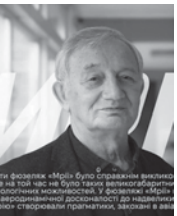
усі досягнення науки, технологій, матеріалів і, безумовно, естетики. Поява „Мрії” поставила крапку у багаторічному суперництві різних компаній світу за перевагу у транспортній авіації».

Костянтин Лушаков,
виконавчий директор АТП ДП
«Антонов»

«Якщо розглядати роботу як розвиток, то будівництво „Мрії” — це розширення раніше допустимих меж людських можливостей. „Мрія” — це престиж і гордість нашого підприємства, символ розвитку усієї авіаційної промисловості. Літак неосяжних масштабів. „Мрія” в повітрі нагадувала велетенського кита у воді».

Валерій Будзинський,
заступник головного механіка

«Створити фюзеляж „Мрії” було справжнім викликом для металургів, адже на той час не було таких великогабаритних деталей та технологіч-

них можливостей. У фюзеляжі „Мрії” вражало все: від аеродинамічної досконалості до надвеликих габаритів. „Мрію” створювали прагматики, захопані в авіабудування».

Олександр Рабічев, провідний
інженер-конструктор КВ-2

«Поява „Мрії” ще раз довела, що ми йшли в ногу зі світовим прогресом, змінюючи уявлення про можливості проектування літаків. Інженери-електроніки, інженери-програмісти та оператори працювали у тризмінному режимі, аби кінцева мета стала досяжною. АН-225 поєднав у собі найновіші технічні розробки, що були на той час».

Микола Кашпуренко, провідний
адміністратор системи В-51

«Над АН-225 працювала група провідних конструкторів, інтелектуалів та професіоналів своєї справи. Колектив ДП „АНТОНОВ” — це перш за все дружна та міцна родина. „Мрія” була гордістю, гордістю за колектив та усю країну. Незважаючи на всю свою велич, „Мрія” справляла враження легкості в польоті».

Тетяна Окременова,
інженер-конструктор
1-ї категорії, В-88

«Щоб зробити літак за три з половиною року, потрібно мати цілий асортимент технічних рішень. У цьому сенсі „Мрія” стала геніальним проектом, що втілює в собі весь раніше накопичений досвід та потенціал. Реалізація такого проекту як „Мрія” — це був зоряний час і великий успіх ДП „АНТОНОВ”. Адже замахнутись на таке не кожному до снаги».

Віктор Казуров, директор програм з координації робіт по літаках АН-72, АН-74, АН-148, АН-158, АН-178 та їх модифікаціях

«Це була зухвала і спокуслива ідея — довести, що на базі „Руслана” можна створити ще більш потужний літак. Коли створюєш нове на базі існуючого, це інколи складніше, ніж зробити літак з нуля. АН-225 нагадувала потужного монстра в небі, який оживав у руках людини та виконував її волю. Політ „Мрії” — це стан завмирання серця».

Олег Богданов,
провідний конструктор КВ-7

«„Мрія” — це робота, незважаючи на період доби, це велика праця по мобілізації колективу та пошук можливостей для виконання задач

у встановлений термін. В літаку немає дрібниць, все, від маленького гвинтика до крупногабаритної панелі, в однаковій мірі забезпечує його якість та надійність».

Анатолій Курилюк,
начальник цеху №3

«Говорячи про „Мрію”, ми говоримо про світове надбання усієї авіаційної промисловості. „Мрія” — міжнародна інженерна конструкція, яку ніхто ще не створював до нас. „Мрія” стала можливою завдяки праці величезного колективу людей, які поєднали свої зусилля».

Віктор Уколов, начальник
відділення міцнісних
випробувань керівництва ДКБ

«„Мрія” була складним технічним рішенням, що створювалась по міліметру, шматочок за шматочком, із окремих частин в одне ціле і передбачала ряд точних прорахунків. Перша викатка АН-225 — це майже 6 папок креслень з технологічної підготовки виробництва».

Володимир Виноградов,
провідний інженер-технолог
відділу технологічного
планування

СБУ ЗАВЕРШИЛА РОЗСЛІДУВАННЯ ПРО ЗНИЩЕННЯ «МРІЇ»

Служба безпеки зібрала беззаперечні докази вини колишніх посадовців ДП «Антонов»: генерального директора та начальника підрозділу з авіабезпеки.

Злочинні дії колишніх чиновників призвели до тимчасового захоплення стратегічно важливого аеродрому під час боїв за Київ та знищення літака АН-225 «Мрія».

Наразі слідчі СБУ закінчили досудове розслідування та скерували обвинувальний акт до суду.

За даними слідства, напередодні повномасштабного вторгнення рф фігуранти не допустили військовослужбовців Національної гвардії України на територію Гостомельського аеропорту для підготовки до його захисту.

Для цього у період січня-лютого 2022 року посадовці розпорядилися заблокувати допуск українських військових на територію об'єкта.

На підставі зібраних доказів, фігуранти обвинувачуються за ч. 2 ст. 27 ч. 2 ст. 114-1 Кримі-

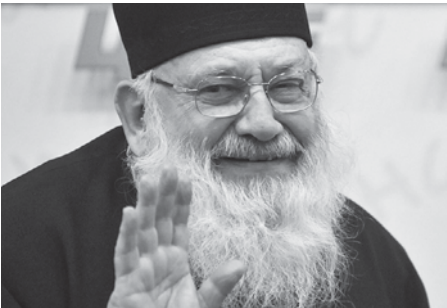
нального кодексу України (перешкоджання законній діяльності Збройних Сил України та інших військових формувань).

Обвинувачені перебувають під вартою. Їм загрожує до 15 років тюрми.

Розслідування проводили за процесуального керівництва прокурорів Спеціалізованої прокуратури в сфері оборони Офісу генерального прокурора.

Служба безпеки України

ГОЛОВА УГКЦ РОЗПОЧАВ БЕАТИФІКАЦІЙНИЙ ПРОЦЕС БЛАЖЕННІШОГО ЛЮБОМИРА ГУЗАРА

26 лютого 2024 року Блаженніший Святослав урочисто проголосив початок беатифікаційного процесу Блаженнішого Любомира. Проголошення відбулося під час подячного Мольбню з нагоди завершення Року Блаженнішого Любомира, у 91-річчя від дня його народження.

Про це повідомляє Департамент інформації УГКЦ.

У Декреті проголошення зазначено, що упродовж шести років від представлення до вічності світлої пам'яті Блаженнішого Любомира Гузара, сила його слова і духу слугує людям підтримкою та орієнтиром у щоденному житті, особливо під час цієї страшної війни.

31 травня 2017 року Патріарх Любомир спочив у Господі в м. Києві і 5 червня його тіло було поховане в крипті Патріаршого собору Воскресіння Христового.

«Відтоді Божий люд розпочав виявляти особливу духовну шану стосовно особи Любомира Гузара, не так молячись за його упокій, як просячи в нього заступництва, засвідчуючи славу його святості через численні записи в книгах пам'яті, встановлених біля його гробу. Ці записи вказують на отримані знаки, ласки та оздоровлення», — зазначив Блаженніший Святослав у Декреті.

Розслідування щодо беатифікації та канонізації Блаженнішого Любомира розпочато з огляду на численні звернення поодиноких людей та спільнот вірних, а також з огляду на присутність серед численної частини Божого люду спонтанної слави святості, що спонукає християн до молитви за посередництвом світлої пам'яті Любомира Гузара.

Заявником цієї справи з уряду (ex-officio) є Київська архієпархія Української Греко-Католицької Церкви.

Постулятором у справі беатифікації та канонізації Блаженнішого Любомира Голова УГКЦ окремим декретом іменував отця Павла Локотя.

Фото: УГКЦ
PISU

МОНАХ-ПИВОВАР З БЕЛЬГІЇ ДОСТАВИВ ШВИДКУ ДО ЧЕРНІГОВА

Отець Карел Стаутемас з монастиря Грімберген (Бельгія) особисто подолав понад 2,000 км на машині швидкої допомоги, щоб доставити її до Чернігова. Після підготовки та фарбування, ця швидка має служити на передовій в одній з чернігівських бригад.

Карел Стаутемас є відомим монахом-пивоваром у Бельгії і працює у одному з найстарших монастирів Грімберген. Завдяки його зусиллям, було випущено спеціальну передріздвяну серію пива Грімберген з українською символікою, що дозволило зібрати кошти для ще однієї швидкої та наповнити її гуманітарною допомогою.

Це вже 12-та швидка, яка була придбана в рамках акції «Отець Карел для України». За два роки Карел Стаутемас разом зі скаутами Грімбергена та волонтерами зібрав понад

250,000 євро, більша частина яких була направлена на допомогу Чернігову.

З перших днів війни в Україні, Отець Карел активно допомагав у вивезенні українських біженців з польського кордону, а також організовував збір та доставку гуманітарної допомоги для Чернігова.

Найближчим часом розпочнуться ремонтні роботи у сховищі дитячого садочка №53, для якого бельгійські волонтери вже зібрали необхідні кошти. Карел Стаутемас також планує відвідати навчальні заклади, де були проведені ремонтні роботи з його участю.

Це вже другий візит бельгійського монаха в Чернігів. Вперше він відвідав місто у грудні 2022 року.

Текст і фото:
«Духовний фронт України»

В ПЦУ ЗІБРАЛИ МІЛЬЙОН НА ЕВАКУАЦІЮ ПОРАНЕНИХ

На прохання Предстоятеля ПЦУ до його дня народження та п'ятої річниці інтронізації віряни зібрали 500 тисяч гривень для евакуації та порятунку поранених захисників, чим займається соціальна місія ПЦУ «Параволан». Ще пів мільйона Предстоятель додав від себе.

За словами Митрополита Епіфанія, сертифікат на мільйон передав керівнику цієї місії, парамедику Роману Холодову.

«Щиро вдячний кожному, хто до-

лучився до цього збору на евакуацію. Адже поранених у тому «пеклі на землі» дуже багато, бо ворог щодалі лютішас... Евакуаційна команда «Параволан» вивозить наших поранених воїнів, постраждалих мирних мешканців, надаючи їм першу медичну допомогу і рятуючи життя, доправляючи до лікарень, де далі їх будуть оперувати, складати знівечені вибухами кінцівки, лікувати від контузій... Щодня це може бути до кількох сотень врятованих життів, безцінних життів героїв.

Вони жертвують своїм життям заради всіх нас, а допомагати їм — це те, що можемо зробити для них ми. Не будьмо байдужими, допомагаймо. Дамо їм можливість вижити!» — зазначив Предстоятель.

Фото: «Фейсбук»
Митрополита Епіфанія
«Релігійна правда»

У ВАТИКАНІ ШОКОВАНІ ЗАЯВОЮ МАКРОНА ПРО МОЖЛИВІСТЬ ВТРУЧАННЯ ЄВРОПИ У ВІЙНУ В УКРАЇНІ

Чутки про пряме європейське військове втручання в Україну жахають, оскільки «це призведе до ескалації, якої ми завжди намагалися уникнути з самого початку», — сказав державний секретар Ватикану кардинал П'єтро Паролін.

Про це повідомляє «CREDO». Він висловився на цю тему під час вручення нагород у конкурсі «Економіка і суспільство», яке відбулося в Римі, пише «Vatican News».

«Це насправді, не скажу — апокаліптичне, бо це, можливо, надто сильне слово на сьогодні, але безсумнівно, однак, це жахливе, жахливе», — сказав кардинал Паролін.

На запитання журналіста, яким чином така пропозиція може бути обгрунтована, ватиканський держсек-

ретар відповів: імовірно, це випливає з факту, що «...вже два роки ця війна точиться без будь-яких перспектив розв'язання ані мілітарного рішення, бо на землі сили залишаються більш-менш на тих самих позиціях і немає перспектив вирішення шляхом переговорів».

Державний секретар Апостольського Престолу додав, що «було би ідеально, якби обидві сторони насправді знайшли спосіб для розмови, для діалогу. Я вірю, що коли розмовляеш, то рішення знайти можливо».

Ватиканський ієрарх зазначив, що «запропоновано різні види розв'язань», і зауважив: «Важливо те, що є воля їх реалізувати».

PISU

ШВЕЦІЯ ПОЗБАВИЛА ПРАВОСЛАВНІ ПАРАФІЇ МОСКОВСЬКОГО ПАТРІАРХАТУ ДЕРЖАВНОЇ ПІДТРИМКИ

російська православна церква перестане отримувати державну фінансову підтримку у Швеції у 2024 році.

Як повідомляє шведська газета «Aftonbladet», Управління з підтримки релігійних громад Швеції оголосило про припинення фінансування у зв'язку з висновками поліції без-

пеки Швеції (Säpo), яка назвала православну громаду такою, «що не відповідає демократичному критерію закону», повідомляє «Релігія в Україні».

У поліції безпеки заявили, що представники РПЦ у Швеції контактували з особами, які працюють на російські спецслужби, а сама гро-

мада «неодноразово отримувала значне фінансування від російської держави» та підтримує дії рф в Україні.

У 2022 році церква отримала від Управління з підтримки релігійних громад 198,951 крону (\$19,2 тис.), йдеться у публікації.

російська православна церква московського патріархату офіційно за-

реєстрована у Швеції з грудня 2005 року, що дозволяє місцевим парафіям офіційно діяти у статусі релігійних об'єднань, пояснювали у рпц.

Загалом у Швеції діє п'ять парафій московського патріархату: у Стокгольмі, Гетеборзі, Умео, Упсалі та Вестеросі.

«Духовний Фронт України»

В ПОШУКАХ МОГИЛИ ШУХЕВИЧА. НАСПРАВДІ ЇЇ ДОСІ НЕ ЗНАЙДЕНО

Закінчення з ч. 9

Усю фізичну роботу із розвантаження дрів і потім виносу тіла з машини, яке згодом поклали на підготовлену велику купу дрів, політу бензином, зробили солдати. Оперативні співробітники на відстані від вогнища оточили місце, щоб уникнути появи сторонніх людей.

Весь процес зайняв три з половиною години. Коли згас вогонь і охоллоло попелище, весь попіл було зметено на брезент, знесено вниз до ріки Збруч і з моста викинено в річку.

Це було дев'ятого березня 1950 року. Збруч розлився широко, і з того місця, де проходила кремація, було видно бурхливий потік ріки. Після завершення завдання група повернулася до Львова”.

На жаль, Болдін не вказує, як через понад п'ятдесят років було знайдено потрібне місце, а лише наголошує, що “якби не наполегливість Олександра Семеновича (*ідеється про Гнапа. — Авт.*) і його детальне знання терену, ми не знайшли б те, чого шукали”.

В кінці березня 2002 р., на місці кремації О. Болдін з О. Гнапом встановили хрест, на якому написали роки народження і смерті Романа Шухевича.

Такий короткий виклад свідчень, що стали основою для заяв про виявлення місця поховання Романа Шухевича. Спробуємо розібратись із ними докладніше.

Болдін вказує, що кремація відбулася 9 березня, тим часом за словами Кошевського тіло щонайменше до 10 березня, а може й до 12-го, залишалось на упізнанні у Львові. Далі автор заяви вказує, що місце кремації було знайдено у 2002 році, де встановлено хрест, тоді як СБУ ще у 2004 була переконана, що жодних слідів місця поховання виявити неможливо.

Чому про знайдене місце О. Гнап, який підтримував контакт із керівництвом СБУ і навіть був радником її голови Смешка, не повідомив Службі безпеки? За словами Болдіна, місце знайдено завдяки старанням Гнапа, який добре знав цей терен. Звідки він міг знати місце кремації, якщо сам не брав у ній участі? Щоб з'ясувати ці питання, звернімося до свідчень самого Гнапа.

Перше, що впадає в око при ознайомленні з документом під назвою “Інформація ветерана органів державної безпеки України Гнапа О. про пошук і встановлення місця поховання праху Р. Шухевича”, — це стиль тексту.

На відміну від сухої заяви Болдіна, тут маємо замалим не художній твір, який починається словами про “багатовікові стремління українського народу до його незалежності і державної самостійності”. Зважаючи на час написання інформації (червень 2005 року), тут містяться і гостроактуальні пасажі, які мали б пояснити мотивацію автора:

“Роздумуючи над нашим життям, дітей та онуків наших, особливо з обривів наслідків Оранжевої революції, звернення Президента нашої держави В. Ющенка, держави, що вперше за свою 900-літню історію встає з колін і оновлюється, — подати один одному руку для загальнодержавного примирення, — я вирішив викласти свої думки в пресі”.

З подальших слів Гнапа з'ясуємо, що шукати місце захоронення останків Романа Шухевича він почав у 1998 році. Ще до зустрічі з Болдіним йому вдалося дізнатися про те, що тіло було спалене за межами Західної України. Після цього Гнап розпочав пошук “конкретних виконавців цього акту вандалізму”.

Він зазначає, що перевірів велику кількість архівних справ, опитав сотні свідків. Чомусь його активна пошукова діяльність залишилася непомітною для СБУ, котра здійснювала паралельні пошуки.

Наприкінці 1999 року від згадуваного нами полковника І. Бабенка він дізнався про склад групи, яка проводила кремацію Шухевича. Слід нагадати: в розмові з працівниками СБУ в березні 2004 року Бабенко твердив, що нічого про це не знає.

Таким чином Гнап вийшов у своїх пошуках на Болдіна, якого, до речі, у своїх свідченнях весь час чомусь називає Бородіним. Тут, власне, знаходимо більше інформації про процес пошуку місця.

Отже, спочатку він був зосереджений у зовсім іншому районі — на Рівненщині, в околицях м. Корець і р. Корчик. Гнап це пояснює так: Болдін забув, що група, яка спочатку справді їхала на Житомирщину, згодом повернула на південь.

Більше року пошуки тривали в неправильному місці. За цей час Болдін переніс дві важкі хвороби: інфаркт та запалення легенів, але його недуги не зупинили Гнапа, для якого головним орієнтиром слугували слова про те, що “з місця, де спалювали тіло Р. Шухевича, було добре видно повноводну річку”.

Користуючись таким “точним” вказівником, Гнап “перевірив усі мостові переходи через р. Збруч аж до м. Скали-Подільської Тернопільської області. Переїхавши через Скала-Подільський міст на лівий берег Збруча, вдивившись пильно в рельєф тамтешньої місцевості, я побачив щось подібне до місцевості, про яку мені розказував Бородін О., де проводилася вищезгадана акція кремації.

Розповівши керівництву СБУ, я взяв з собою в Києві Бородіна О. та виїхав на границю Тернопільської та Хмельницької області. Як тільки ми переїхали р. Збруч, Бородін сказав: “Оце і є те місце, яке ми стільки років шукали”. Кілька годин він буквально кроками міряв відстань від дороги, оприділяючи місце згарища”.

Як бачимо, описаний процес пошуків викликає більше запитань, аніж дає відповідей. Як можна було точно знайти місце, керуючись винятково розповіддю про події п'ятидесятирічної давності, почутою від дев'яностолітньої людини? Район пошуків, судячи зі слів Гнапа, був величезний: відстань від Корця Рівненської області до с. Гуків Хмельницької (де, нібито, знайдено місце кремації) — близько 200 км!!!

Згідно зі свідченнями Гнапа, пошуки завершилися 2002 року, і про їхній результат знало керівництво СБУ. Чому жодної інформації про ці пошуки не містять матеріали Служби безпеки, в яких детально описано власні заходи її працівників? Звідки Гнап, ще до зустрічі з Болдіним, знав, що останки Шухевича спалено за межами Західної України?

Усі ці питання турбували не тільки автора цих рядків, але й співробітників СБУ, які намагалися перевірити отриману інформацію.

У процесі пошуку вони виявили одну непевну зачіпку. Це **два накази керівництва МГБ від 16 березня 1950 року**, обидва — про відзначення співробітників відомства за участь у важливому завданні. Стосовно першого працівники архіву дійшли до висновку, що це — відзначення за участь в ліквідації Романа Шухевича.

Другий наказ містить прізвище О. Болдіна та А. Кагановича, якого Болдін називає серед організаторів кремації тіла. Відповідно, висувалася робоча гіпотеза про те, що другий наказ був відзначенням учасників кремації.

Проте прізвища інших, згаданих у другому наказі та у свідченнях Болдіна, не збігаються, перевірити ж названих у другому наказі осіб неможливо через відсутність даних про них як у ГДА СБУ, так і в російському державному військовому архіві, куди зверталися працівники СБУ. Тому дуже важко стверджувати, що виявлений наказ підтверджує інформацію Болдіна.

Спробою підтвердити інформацію ветерана МГБ були **пошуки на дні Збруча неподалік від вказаного місця**. Вони дали несподіваний результат: 4 і 6 жовтня 2005 року на дні річки було знайдено залишки кісток, які, згідно зі звітом шукачів, були “схожі на людські”.

Знахідка справді дивна, адже, перше, відповідно до свідчень, жодних кісток не залишилося, мова йшла винятково про розсипаний у ріці попіл, по-друге, важко уявити, як можна знайти у річці кістки, які мали б пролежати у воді понад п'ятдесят років. Зрештою, чому не доведено чи спростовано “схожість” кісток на людські, не здійснено необхідної ДНК-експертизи, щодо можливої належності цих кісток Романові Шухевичу.

Отже, знову замість відповідей запитання.

І ось, нарешті, головне з них: чому Голова СБУ Ігор Смешко подав цю неперевірену інформацію як факт встановлення місця, де було знищено тіло Шухевича?

Відповідь можна отримати, якщо звернути увагу на дату наданого депутатом Червоною листою — 1 грудня 2004 року. Отже, вона не була виявом бажання якнайшвидше повідомити бодай щось: від часу отримання заяви Болдіна минуло вісім місяців.

Більше того, здійснена за той час перевірка не дала додаткових аргументів. Тобто не було об'єктивних підстав вважати, що отриманий СБУ матеріал вичерпує проблему місця поховання Шухевича.

Тому висуваємо припущення, що відповідь було зроблено 1 грудня 2004 року виключно з політичних мотивів. Керівництво Служби Безпеки України, вже усвідомлюючи незворотній характер Помаранчевої революції, намагалася з найкращого боку показати себе патріотично налаштованій громадськості і вже майже новому президенту В. Ющенку. Саме тому Смешко вирішив скористатися з не до кінця перевіреної інформації.

Схоже, що справу з “віднайденням” місця поховання Головного командира

Української Повстанської Армії можна розглядати в одному контексті з поширеною на початку 2005 року через закордонні ЗМІ інформацією про велику роль СБУ в тому, що Помаранчева революція не завершилася кровопролиттям.

Політичні спекуляції довкола проблеми на тому не завершилися. У березні 2006 року, напередодні парламентських виборів, коло встановленого хреста відбувся великий мітинг, влаштований націонал-демократами.

Місцева влада також активно намагається використати “збручанську” версію, щоб привернути увагу до себе. Сільський голова Гукова, розташованого неподалік “віднайденного” місця, в одному з інтерв'ю стверджував, що місцеві жителі давно знали, де було спалено Романа Шухевича, але переховували цю таємницю.

Протягом 2007-2009 років Служба безпеки України неодноразово зверталася до ФСБ росії з проханням надати інформацію про місце поховання Шухевича. Документ, який містить таку інформацію, майже точно є в архіві у москві. Проте відповідь весь час була однаковою: “документів із теми, що вас цікавить, не знайдено”. Так само не дало результатів додаткове розслідування цієї справи й опитування можливих свідків та очевидців тих подій.

Тим часом в Україні й надалі вивували політичні пристрасті — вибори, перевибори, коаліції, опозиції. У цій круговерті періодично виринало прізвище Головного командира Української Повстанської Армії: 2007 року указом президента він визнаний Героєм України, того ж року стараннями російських і проросійських ЗМІ “нагороджений” двома Залізними хрестами Третього рейху та званням гаупштурмфюрера СС.

У 2010 році за нового президента суд у Донецьку (той самий, який кілька років тому відхилив аналогічний позов), визнав незаконним указ 2007 року, у вересні цього року зі шкільних підручників історії України зникають портрет та інформація про нього. Країна перетворилася на театр абсурду, на сцені якого періодично ставлять історичні п'єси з героями і зрадниками, що періодично замінюють один одного.

Та хаос стосується не тільки минулого, його оцінок та інтерпретацій. Ним переповнена сучасність, яка не перестає дивувати взаємозаперечними рішеннями судів, “еластичністю” політиків, що сьогодні завзято відстоюють погляди, на поборюванні яких вчора витрачали всю свою енергію.

Добра хвороба склероз — коли нічого не болить і кожен день новини — гарантує, що суспільство мовчки проковтне усі ці вихилися і сприйматиме їх як належні.

Так триватиме доти, поки суспільство не усвідомить, що держава, яка не будується на власній пам'яті про минуле, приречена на постійний хаос сучасності.

10 БЕРЕЗНЯ 2012

Володимир В'ятрович, Історик. Голова Українського інституту національної пам'яті (2014-2019), народний депутат України, «Історична правда»

«В УКРАЇНІ ЗЕМЛЕЮ НЕ ДІЛЯТЬСЯ...»

Упереджуючи різного роду «інсайти», експертні прогнози, коментарі «анонімних джерел», які активізувались на черговій хвилі розмов про «необхідність досягнення консенсусу», «припинення вогню», «пошуку мирних шляхів», «початку консультацій і переговорів», хотів би зробити декілька концептуальних зауважень. Це необхідно для того, щоб протверезіти тих, хто занадто і завчасно увірував у «слабкість Заходу», «занепад Америки», «російську міць», «українську втому» та в інші мантри ефірів типу «раши тудей».

1. «Українська формула миру» Президента Володимира Зеленського — це документ не загальних декларацій, а практичних реалізацій. Якщо хтось досі цього не зрозумів, варто позбутись ілюзій про українську поступливість у цьому питанні і зрозуміти рівень нашої твердості. російським воєнним злочинцям ніхто і ніколи не вибачить смерть безвинних українських дітей. Поки не буде справедливого суду і покарання, ніяких контактів з нинішніми кремлівськими покидьками бути не може.

2. Відновлення територіальної цілісності України є безумовним і безальтернативним абсолютом української позиції для початку будь-яких пропозицій з урегулювання війни. В Україні землею не діляться, ми в неї закопуємо тих, хто наважився це перевірити.

3. Ситуація на фронті важка, але на війні немає статичності і все розвивається в стрімкій динаміці. Можна зробити десь крок назад, але потім ми зробимо два кроки вперед. Україна знайде відповіді на виклики, які виникають — і зі «снарядним голодом», і з поповненням резервів, і з російським ракетним терором. Захід, у свою чергу, пройде всі необхідні демократичні процедури і пов'язані з ними складнощі, перебудує економіку, поміняє стратегії та підходи і «дасть раду» російській економіці, яка дорівнює бюджету одного американського штату.

4. Українське суспільство, безумовно, втомилося від війни, але, обираючи між втомою або рабством, ми завжди оберемо свободу, за яку будемо боротися стільки, скільки це буде необхідно. Московські надії, що нас вдасться деморалізувати і розколоти зсередини, — марні. путін, як завжди, читає не ті підручники історії.

5. Зусилля міжнародних посередників, які представляють потужні і могутні країни, необхідно спрямувати не на переконання України, а на повернення росії до дій у рамках міжнародного права, а крім цього, що зараз більш важливо, ліквідацію джерел поставок підсанкційних товарів військового призначення на територію тимчасово існуючої рф.

«Х» Олексія Данілова

ДЕ ГРОШІ?

Україна не отримала коштів, які ще в 2022 зібрали у Польщі на двох конференціях

Україна не отримала коштів, які для неї зібрали на двох донорських конференціях у Польщі в 2022 році. Про це прем'єр-міністр Денис Шмигаль заявив на пресконференції.

Києву невідомо, чи використані ці кошти, і якщо так — то ким і куди. Йдеться про приблизно 16 млрд.

"Так, ці кошти були зібрані, за нашими даними. На першій — більше 10 млрд., на другій — більше 6 млрд. Україна з них не отримала нічого. Кошти збирала Польща спільно з Єврокомісією для підтримки України", — сказав він.

Прем'єр не уточнив, про які саме конференції йдеться. У травні 2022 року у Варшаві проходила донорська конференція, ініційована тодішнім прем'єром Матеушем Моравецьким та прем'єр-міністрам Швеції Магдаленою Андерссон. Партерами заходу є президент Європейської ради Шарль Мішель та президент Європейської комісії Урсула фон дер Ляєн, писала "Європейська правда". Метою збору була гуманітарна допомога Україні. Зібрати вдалося \$5,6 млрд.

Ірина Лисогор, «Лівий берег»

«УКРАЇНА СТРИМУЄ АПОКАЛІПСИС І ГОЛОД»

(СКУ). — Відсіч, яку Україна дає росії, стримує апокаліпсис і глобальний голод, пише Тімоті Снайдер, американський історик, фахівець з історії Центральної та Східної Європи, радянського союзу, а також Голокосту, у своєму блозі на "Substack".

“Спротив українських збройних сил і українського громадянського суспільства стримує всі форми сучасної катастрофи. Українці не тільки зберігають порядок, встановлений після Другої світової війни, а й вказують шлях до світлого майбутнього. Їхні величезні щоденні зусилля підштовхують світ до безлічі кращих альтернатив, яких ми всі позбулися б без них. Але їм потрібна наша підтримка”, — пише історик.

Першою формою апокаліпсису є геноцид, каже Снайдер. “Росія веде війну проти України з геноцидною метою — знищити українське суспільство як таке. Вона свідомо веде війну з власними національними меншинами та використовує будь-яку нагоду для поширення расистської пропаганди (зокрема про афроамериканців). ... Український спротив, проте, заклав основу для того, щоб люди сказали собі: “ніколи більше”. Там, де Україна утримує територію, а це більша частина країни, люди рятуються. Українці показали, що геноцид можна зупинити — за правильної допомоги. Коли ми відрізаємо цю допомогу, як ми це вже зробили, ми дозволяємо геноциду тривати”.

Глобальний голод — ще один важливий сценарій катастрофічних глобальних страждань в епоху радикальної нерівності та браку ресурсів, пише

Снайдер. “І тут немає країни, важливішої ніж Україна. Понад дві тисячі років, з часів стародавніх греків, родючі землі України годували сусідні землі та цивілізації. Сьогодні Україна здатна прогодувати близько пів мільярда людей. Війна росії проти України також була голодною війною. росія замінувала одні фермерські господарства, затопила інші, зруйнувавши надважливу греблю, націлилася на зерносховища і блокувала Чорне море, щоб запобігти експорту. 2023 року Україна змогла здобути дивовижну перемогу, очистивши західну частину Чорного моря від російського флоту і відкривши шляхи для експорту зерна”.

Крім того, людство вже пів століття справедливо стурбоване проблемою глобального потепління. “Чи переживемо ми наступні пів століття, залежатиме від балансу сил між тими, хто заробляє гроші на викопному паливі та бреше про наслідки його використання, і тими, хто говорить правду про науку та шукає альтернативні джерела енергії. путін — найголовніший олігарх, який заробляє на викопному паливі. І його багатство, і його влада засновані на запасах природного газу і нафти. Його війна в Україні — це передвістя боротьби за ресурси, з якою ми всі зіткнемося, якщо путін та інші олігархи, які наживаються на викопному паливі, візьмуть гору”, — пише історик.

Якщо Україна буде кинута і програє, то навряд чи випаде ще один шанс стримати олігархію викопного палива і врятувати клімат, переконаний Снайдер. Спосіб зупинити всі катастрофи — допомогти Україні перемогти, каже історик.

ГААЗЬКИЙ СУД ОЧОЛИЛА ЯПОНКА, РОЗШУКУВАНА РОСІЄЮ

11 березня судді Міжнародного кримінального суду (МКС) на пленарному засіданні обрали суддю Томоко Акане Головою Суду. Про це повідомляє пресслужба суду.

“Для мене велика честь бути обраною моїми колегами-суддями на посаду президента Міжнародного кримінального суду”, — сказала Томоко Акане. Новообрана голова Міжнародного кримінального суду заявила, що зробить усе необхідне на сприянні діалогу між органами суду, представниками захисту та потерпілими. Крім того, Акане пообіцяла зміцнити діалог з державами-учасницями та державами, які ще не ратифікували Римський статут.

Хто така Томоко Акане

Томоко Акане була саме тією суддею, яка видала ордер на арешт президента росії владіміра путіна. Після цього Міністерство внутрішніх справ росії оголосило її у федеральний розшук. Міжнародний кримінальний суд видав ордери на арешт владіміра путіна й уповноваженої з прав дитини в росії марії львової-белової у березні 2023 року.

Фото: «Львів медіа»
Уляна Сенько, «Львів Медіа»

СТОЛТЕНБЕРГ ВІДПОВІВ ПАПІ РИМСЬКОМУ

Наразі необхідно вести діалог про передачу Україні нової зброї, а не радити їй йти на умови росії та капітулювати.

Як повідомляє "РБК-Україна", про це в інтерв'ю "Reuters" заявив генеральний секретар НАТО Єнс Столтенберг.

"Якщо ми хочемо мирного довгострокового рішення шляхом переговорів, то шлях до нього — це надання військової підтримки Україні", — наголосив Столтенберг, коментуючи нещодавню заяву Папи Римського Франциска.

Він додав, що події, що відбуваються на полі бою, безпосередньо впливають на можливі переговори між Україною та росією.

"Зараз не час говорити про капітуляцію українців. Це буде трагедією для українців. Це також буде небезпечним для всіх нас", — зазначив генсек.

Фото: Віталій Носач, "РБК-Україна"
За Іваном Носальським, "РБК-Україна"

ВІКТОРІЯ НУЛАНД ЙДЕ НА ПЕНСІЮ

Заступниця державного секретаря США Вікторія Нуланд йде на пенсію, повідомили в Державному департаменті.

Державний секретар США Ентоні Блінкен подякував Нуланд, дипломатіці зі стажем понад тридцять років, за "визначну службу".

Лідерство Нуланд в питаннях України, "дипломати та студенти міжнародної політики вивчатимуть у наступні роки", відзначив Блінкен.

"Її зусилля були незамінні в протидії повномасштабному вторгненню путіна до України, створенні світової коаліції, щоб забезпечити його стратегічний провал, в тому, щоб допомогти Україні працювати на той день, коли вона зможе міцно стояти на власних ногах — в демократії, економічній та військовій сферах".

Блінкен наголосив, що в своїй роботі Нуланд пристрасно захищала свободу, демократію, права людини та "здатність Америки давати натхнення та просувати ці цінності в усьому світі".

На посаді заступника держсекретаря США Нуланд в останні три роки працювала над розв'язанням криз в регіоні Сахель, на Гаїті, на Близькому Сході, розширенням альянсів та партнерств США в Європі та в Індо-Тихоокеанському регіоні, йдеться в повідомленні.

На початку року Нуланд відвідала Київ. Під час візиту вона наголосила на підтримці США у боротьбі України проти загарбницької російської війни, і висловила впевненість, що "Україна досягне великих успіхів цього року".

Нуланд відома своєю критикою росії, нагадає агенція новин "AP". Так, агенція наводить спогади колишнього державного секретаря Сполучених Штатів Америки Джона Керрі, який згадував, як очільник російського МЗС лавров, після звільнення Нуланд з посади речниці Державного департаменту, вітав Керрі з тим, що той "позбувся тієї жінки". "Я її підвищив", — відповів Лаврову Керрі, згадає американський дипломат.

Фото: Вікіпедія
«Голос Америки»

Адвокати Тарас Грицина і Петро Гамівка

- ◆ Судові адвокати у справах заповітів і майна
- ◆ Купівля та продаж нерухомості
- ◆ Сімейне право
- ◆ Нотаріальні послуги

1081 Bloor St. W. #200
Toronto, ON M6H 1M5

Tel.: (416) 532-8006

SMITH MONUMENT COMPANY LIMITED

Заснована 1919 року

349 Weston Road (North of St. Clair) Toronto, Ontario M6N 3P7

Єдина в Онтаріо

українська фабрика пам'ятників

- Фабрика і вистава відкриті для публіки (понад 60 пам'ятників на виставі)
- Обслуговуємо всі цвинтарі Канади і США
- Наші висококваліфіковані виконавці мають понад 300 років досвіду
- Ввічлива і професійна обслуга
- Позагодинні зустрічі за домовленням
- Домашні зустрічі можливі

Звертайтеся до власника
Андрія Латишка:

416-769-0674 або 1-888-836-7771

OMNI 1 - ON
субота - 8 PM
вівторок - 11 PM*
п'ятниця - 9 AM*
субота - 7 AM*

OMNI - AB
неділя - 8 AM
вівторок - 1 PM*

OMNI - BC
неділя - 8 AM
вівторок - 10 AM*
п'ятниця - 2 PM*

*Повторення

ПІСНЯ УКРАЇНИ

РАДІОПРОГРАМА SONG OF UKRAINE

3 понеділка до п'ятниці
7:30 вечора
на хвилі 1320 AM

В прямому ефірі
www.cjmr1320.ca

**КУПУЄТЕ ЧИ
ПРОДАЄТЕ, -
ПОСИЛАЄТЕСЯ
НА ОГОЛОШЕННЯ В
«ГОМОНІ УКРАЇНИ»!**

**ПЕРЕДПЛАТИТЬ
ГОМІН
УКРАЇНИ**

ОГОЛОШЕННЯ

Тел.: (416) 516-2443
Факс: (416) 516-4033
e-mail: homin@on.aibn.com

Road to Professionalism

Steve
905-385-8332

Specializing in: Classroom Teacher
Senior Driver Education In-Car Educator
80+ licence Renewal D.C.A

Купівля та продаж нерухомості !

RE/MAX
Professionals Inc. Brokerage
Independently Owned and Operated
Tel: (416) 232-9000
Fax: (416) 232-1281

- Професійна допомога при купівлі та продажі будинків, квартир, бізнесів
- Допомога в отриманні mortgage
- Безкоштовні консультації

БОГДАН ПОПОВИЧ

Sales Representative

E-mail: bpopovych@trebnet.com

(Not intended to solicit agencies of any kind)

Cell: (416) 882-3490

ПОСТУП

українська радіопроеграма

Щонеділі 9-10 год. вечора
на хвилях FM 88,9
у прямому ефірі

www.cirvfm.com

Новини з України та світу
Інтерв'ю та дискусії

Замовляйте у нас музичні вітання

Слухайте і підтримуйте нас!
Розрахунковий рахунок #43282
у кредитовій спілці Будучність

Керівник і ведуча - Любомира Матвіас

Tel. 647-550-5735

e-mail:
ukrradiofm@gmail.com

Steve M. Woloshyn

Sales Representative

Office: 905-565-9200
Fax: 905-565-6677 Cell:
416-823-5551

7045 Edwards Blvd.
Suite 401 Missis-
sauga, ON L5S 1X2

www.SteveWoloshyn.com

Email: swoloshyn@trebnet.com

Пам'ятайте, що з кожного продажу я жертвую, у Вашому імені,
\$500 на Euromaidan для допомоги українським військовим.

FRIENDS OF UKRAINE DEFENSE FORCES DONATE TODAY

**Будьмо в
КОНТАКТ-і**

ONTARIO: Thursday at 10:00 PM
Sunday at 3:00 PM
Tuesday at 8:00 AM

ALBERTA: Sunday at 10:00 AM

British Columbia: Sun 11:00 AM

OMNI
TELEVISION

Next GEN!

ON: Thu at 11:00 PM, Sat at 9:30 PM, Sun 4:00 PM

AB: Thu at 1:30PM, Sat. 1:30 PM BC: Sat at 11:00 AM

ALBERTA KONTAKT: AB: SUN 3:00 PM, Mon 8:00, Tue 3:00 PM

ON: TUES 7:00 AM BC: SAT 15:00

STUDIO@KONTAKT.CA

ОСОБЛИВІ ВІДСОТКИ

5.25%*
13 місяців

CAD

4.00%**
12 місяців

USD

NEW MONEY ONLY

Speak with your FSO or visit
bcufinancial.com for more details.

* Terms and conditions apply: 13-month terms only; NEW and EXISTING money; includes Registered and Non-Registered Funds. We reserve the right to change, extend or withdraw this offer at any time. Offer valid from February 26, 2024. Rates are annual and subject to change.
** Terms and conditions apply: 12-month terms only; NEW money only; includes Non-Registered Funds. We reserve the right to change, extend or withdraw this offer at any time. Offer valid from February 26, 2024. Rates are annual and subject to change.

BCU Financial
Кредитова Спілка Будучність

GIVE YOUR SAVINGS A BCU BOOST!

GIC, TFSA, FHSA, RRSP & RRIF Savings Special*

НОВА
ВІДСОТКОВА
СТАВКА

5.40%*
6 місяців

КРАЙНЯ ДАТА ДЛЯ ВКЛАДІВ

Вклади у RRSP протягом перших 60 днів 2024 р. можуть бути використані для зменшення бази оподаткування при декларуванні доходів за 2023 податковий рік. Крайня дата для вкладів RRSP за 2023р - четвер, 29 лютого 2024.

Завітайте до відділу Кредитової Спілки
Будучність або на сайт bcufinancial.com.

* Terms and conditions apply: 6-month term only; NEW and EXISTING money; includes Registered and Non-Registered Funds. We reserve the right to change, extend or withdraw this offer at any time. Offer valid from February 26, 2024. Rates are annual and subject to change.